

Europeiska unionens officiella tidning

C 57

fyrtioåttonde årgången

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

5 mars 2005

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Meddelanden

Domstolen

DOMSTOLEN

2005/C 57/01	Domstolens dom (plenium) den 18 januari 2005 i mål C-257/01: Europeiska gemenskapernas kommission mot Europeiska unionens råd (Förordningarna (EG) nr 789/2001 och nr 790/2001 – Viseringspolitik – Gränskontroll och övervakning – Artikel 202 EG – Genomförandebefogenheter som är förbehållna rådet – Uppdatering som är förbehållen medlemsstaterna – Fall av specifik karaktär – Motiveringsskyldighet)	1
2005/C 57/02	Domstolens dom (andra avdelningen) av den 20 januari 2005 i mål C-464/01 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof): Johann Gruber mot Bay Wa AG (Brysselkonventionen – Artikel 13 första stycket – Villkor för tillämpning – Begreppet konsumenttvist – En lantbrukares köp av takpannor för en gård som delvis används privat och delvis yrkesmässigt)	1
2005/C 57/03	Domstolens dom (andra avdelningen) den 20 januari 2005 i mål C-27/02 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Innsbruck): Petra Engler mot Janus Versand GmbH (Brysselkonventionen – Fråga om tolkningen av artikel 5.1 och 5.3 och av artikel 13 första stycket punkt 3 – Konsumentens rätt att på rättslig väg utkräva en förespeglad vinst när konsumenten har utsatts för vilseledande annonsering – Kvalificering – Talan om avtal som avses i artikel 13 första stycket punkt 3 eller artikel 5.1 eller talan om skadestånd utanför avtalsförhållanden som avses i artikel 5.3 – Villkor)	2
2005/C 57/04	Domstolens dom (första avdelningen) den 13 januari 2005 i mål C-145/02 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht): Land Nordrhein-Westfalen mot Denkavit Futtermittel GmbH (Fri rörlighet för varor – Direktiv 70/524/EEG – Artiklarna 28 EG et 30 EG – Fodertillsatser – Harmonisering av nationella bestämmelser som rör halt av vitamin D i foder – Lagstiftning i en medlemsstat om förbud mot import av foder som lagligen tillverkats i en annan medlemsstat och vars halt av vitamin D3 överstiger den tillåtna halten i den första medlemsstaten)	3

2005/C 57/05	Domstolens dom (första avdelningen) den 13 januari 2005 i mål C-174/02 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden): Streekgewest Westelijk Noord-Brabant mot Staatssecretaris van Financiën (Statligt stöd – Artikel 93.3 i EG-fördraget (nu artikel 88.3 EG) – Stödprojekt – Förbud att genomföra den planerade åtgärden innan kommissionen fattat ett slutgiltigt beslut – Förbudets omfattning om stödet består i befrielse från skatt – Fastställelse av vilka personer som kan åberopa ett eventuellt åsidosättande)	3
2005/C 57/06	Domstolens dom (första avdelningen) den 13 januari 2005 i mål C-175/02 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden): F.J. Pape mot Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij (Statligt stöd – Artikel 93.3 i EG-fördraget (nu artikel 88.3 EG) – Stödprojekt – Förbud att genomföra de planerade åtgärderna innan kommissionen fattat ett slutgiltigt beslut – Skatt som delvis är avsedd att finansiera stödåtgärden – Skatt som infördes innan stödet tillämpades)	4
2005/C 57/07	Domstolens dom (andra avdelningen) den 20 januari 2005 i mål C-225/02 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Social nr 3 de Orense): Rosa García Blanco mot Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) (Social trygghet för migrerande arbetstagare – Ålderdom – Arbetslöshet – Minimiförsäkringsperioder – Försäkringsperioder som utan att vara förmånsgrundande beaktas vid beräkningen av förmånsbeloppet – Arbetslöshetsperioder – Sammanläggning)	4
2005/C 57/08	Domstolens dom (första avdelningen) den 20 januari 2004 i mål C-302/02 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof), i ett förfarande som anhängiggjorts av Nils Laurin Effing (Familjeförmåner – En medlemsstats beviljande av bidragsförskott till underåriga barn – Barn till en intagen – Villkor för beviljande av bidrag – Intagen som överförs till en annan medlemsstat för att där avtjäna sitt fängelsestraff – Artikel 12 EG – Artiklarna 3 och 13 i förordning (EEG) nr 1408/71)	5
2005/C 57/09	Domstolens dom (andra avdelningen) den 20 januari 2005 i mål C-448/02: Republiken Grekland mot Europeiska gemenskapernas kommission (EUGFJ – Avslutande av räkenskaper – Räkenskapsåret 1995 – Jordbruksgrödor)	5
2005/C 57/10	Domstolens dom (första avdelningen) av den 11 januari 2005 i mål C-26/03 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Naumburg): Stadt Halle och RPL Recyclingpark Lochau GmbH mot Arbeitsgemeinschaft Thermische Restabfall- und Energieverwertungsanlage TREA Leuna (Direktiv 92/50/EEG – Offentlig upphandling av tjänster – Tilldelning utan offentlig anbudsinfordran – Tilldelning av kontrakt till ett halvoffentligt företag – Rättsligt skydd – Direktiv 89/665/EEG)	6
2005/C 57/11	Domstolens dom (sjätte avdelningen) den 13 januari 2005 i mål C-38/03: Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien (Fördragsbrott – Artikel 28 EG – Åtgärder med motsvarande verkan – Rullstolar – Ersättningsgill kostnad i det sociala trygghetssystemet)	6
2005/C 57/12	Domstolens dom (andra avdelningen) den 20 januari 2005 i mål C-74/03 (begäran om förhandsavgörande från Østre Landsret): SmithKline Beecham plc mot Lægemedelstyrelsen (Läkemedel – Godkännande för försäljning – Förenklat förfarande – Produkter som i allt väsentligt överensstämmer med varandra – Aktiv substans som förenats med olika saltformer – Tilläggsuppgifter)	7

2005/C 57/13	Domstolens dom (andra avdelningen) den 13 januari 2005 i mål C-117/03 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato): Società Italiana Dragaggi SpA m.fl. mot Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Regione Autonoma del Friuli Venezia Giulia (Direktiv 92/43/EEG – Bevarande av livsmiljöer – Vilda djur och växter – Nationell lista över områden som kan utses till områden av gemenskapsintresse – Åtgärder för bevarande) 7	7
2005/C 57/14	Domstolens dom (andra avdelningen) av den 20 januari 2005 i mål C-245/03 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État): Merck, Sharp och Dohme BV mot État belge (Direktiv 89/105/EEG – Humanläkemedel – Ansökan om att få ett läkemedel uppfört på den särskilda förteckningen – Svaresfristens karaktär – Tvingande karaktär – Följder av att fristen överskridits) 8	8
2005/C 57/15	Domstolens dom (första avdelningen) den 13 januari 2005 i mål C-254/03 P: Eduardo Vieira SA mot Europeiska gemenskapernas kommission (Överklagande – Fiske – Fiskeavtal med Argentina – Gemenskapsstöd – Nedsättning) 8	8
2005/C 57/16	Domstolens dom (andra avdelningen) av den 20 januari 2005 i mål C-296/03 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État): Glaxosmithkline SA mot État belge (Direktiv 89/105/EEG – Humanläkemedel – Ansökan om att få ett läkemedel uppfört på den särskilda förteckningen – Svaresfristens karaktär – Tvingande karaktär – Följder av att fristen överskridits när ett avslagsbeslut har upphävts) 9	9
2005/C 57/17	Domstolens dom (fjärde avdelningen) den 20 januari 2005 i mål C-300/03 (begäran om förhandsavgörande från Hessisches Finanzgericht, Kassel): Honeywell Aerospace GmbH mot Hauptzollamt Gießen (Gemenskapstransitering – Uppkomst av en tullskuld genom överträdelser eller oegentligheter – Följderna av att den huvudansvarige inte underrättats om tidsfristen inom vilken bevis kan framläggas avseende på vilken plats överträdelser eller oegentligheter begåtts) 9	9
2005/C 57/18	Domstolens dom (andra avdelningen) den 20 januari 2005 i mål C-306/03 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Social nr 3 de Orense): Cristalina Salgado Alonso mot Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) (Social trygghet för migrerande arbetstagare – Artiklarna 12 EG, 39 EG och 42 EG – Artiklarna 45 och 48.1 i förordning (EEG) nr 1408/71 – Ålderdom och dödsfall – Arbetslöshet – Minimiförsäkringsperioder – Försäkringsperioder som utan att vara förmånsgrundande beaktas vid beräkningen av förmånsbeloppet – Arbetslöshetsperioder – Sammanläggning) 10	10
2005/C 57/19	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 16 december 2004 i mål C-313/03: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien (Fördragsbrott – Direktiv 1999/63/EG – Underlåtenhet att införliva direktivet inom den föreskrivna fristen – Underlåtenhet att anmäla åtgärder för genomförande) 10	10
2005/C 57/20	Domstolens dom (första avdelningen) den 13 januari 2005 i mål C-356/03 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof): Elisabeth Mayer mot Versorgungsanstalt des Bundes und der Länder (Likabehandling av kvinnor och män – Mammaledighet – Förvärv av pensionsrättigheter) 11	11

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (Fortsättning)	Sida
2005/C 57/21	Domstolens dom (första avdelningen) den 20 januari 2005 i mål C 412/03 (begäran om förhandsavgörande från Regeringsrätten): Hotel Scandic Gåsabäck AB mot Riksskatteverket (Sjätte mervärdesskattedirektivet – Artiklarna 2, 5.6 och 6.2 – Tillhandahållande av måltider i ett bolags personalmatsal till ett pris som understiger självkostnadspriset – Beskattningsunderlag)	11
2005/C 57/22	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 13 januari 2005 i mål C-32/04: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike (Fördragsbrott – Direktiv 2001/58/EG – Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)	12
2005/C 57/23	Domstolens dom (fjärde avdelningen) den 13 januari 2005 i mål C-61/04: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland (Fördragsbrott – Direktiv 2000/76/EG – Förbränning av avfall – Underlåtenhet att införliva)	12
2005/C 57/24	Domstolens dom (fjärde avdelningen) den 20 januari 2005 i mål C-101/04 (begäran om förhandsavgörande från Arbeidsrechtbank Gent): Roger Noteboom mot Rijksdienst voor Pensioenen (Social trygghet för migrerande arbetstagare – Förordning (EEG) nr 1408/71 – Förmåner vid ålderdom – Semesterersättning som beviljas personer som är berättigade till ålderspension – Arbetslös gränsarbetare som blir berättigad till pension enligt ett pensionssystem)	13
2005/C 57/25	Domstolens dom (femte avdelningen) den 20 januari 2005 i mål C 198/04: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike (Fördragsbrott – Direktiv 89/48/EEG och 92/51/EEG – Erkännande av examensbevis – Reglerade yrken – Turistguide)	13
2005/C 57/26	Mål C-500/04: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Finanzgericht Düsseldorf av den 29 november 2004 i målet mellan Proxxon GmbH och Oberfinanzdirektion Köln	14
2005/C 57/27	Mål C-504/04: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Verwaltungsgericht Schwerin (Tyskland) av den 9 januari 2004 i målet mellan Agrarproduktion Staebelow GmbH och Landrat des Landkreises Bad Doberan	14
2005/C 57/28	Mål C-513/04: Begäran om förhandsavgörande från Rechtbank van Eerste Aanleg te Gent av den 1 december 2004 i målet mellan Kerckhaert-Morres och belgiska staten	14
2005/C 57/29	Mål C-514/04: Begäran om förhandsavgörande från Gerechtshof te Amsterdam av den 30 november 2004 i målet mellan Uroplasty B.V. och Inspecteur van de belastingdienst/Douanedistrict Rotterdam	15
2005/C 57/30	Mål C-518/04: Talan mot Republiken Grekland väckt den 21 december 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission	15
2005/C 57/31	Mål C-519/04 P: Överklagande, ingivet den 22 december 2004 av D. Meca-Medina och I. Majcen, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (fjärde avdelningen) meddelade den 30 september 2004 i mål T-313/02: D. Meca-Medina och I. Majcen mot Europeiska gemenskapernas kommission, stödd av Republiken Finland	16

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (Fortsättning)	Sida
2005/C 57/32	Mål C-520/04: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Korkein hallinto-oikeus av den 20 december 2004 i målet Pirkko Marjatta Turpeinen	17
2005/C 57/33	Mål C-522/04: Talan mot Konungariket Belgien väckt den 23 december 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission	17
2005/C 57/34	Mål C-523/04: Talan mot Konungariket Nederländerna väckt den 23 december 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission	19
2005/C 57/35	Mål C-524/04: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Förenade kungariket) av den 21 december 2004 i målet mellan Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation och Commissioners of Inland Revenue	20
2005/C 57/36	Mål C-1/05: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Utlänningsnämnden av den 30 december 2004 i målet Yunying Jia mot Migrationsverket	22
2005/C 57/37	Mål C-4/05: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Verwaltungsgericht Aachen av den 29 december 2004 i målet Hasan Güzeli mot Oberbürgermeister der Stadt Aachen	23
2005/C 57/38	Avskrivning av mål C-11/03	23
2005/C 57/39	Avskrivning av mål C-10/04	23
2005/C 57/40	Avskrivning av mål C-13/04	24
2005/C 57/41	Avskrivning av mål C -307/04 P	24
	FÖRSTAINSTANSRÄTTEN	
2005/C 57/42	Mål T-453/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 22 september 2004 av Peter Lesetar	25
2005/C 57/43	Mål T-455/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 18 november 2004 av D. Beyatli och A. Candan	25
2005/C 57/44	Mål T-461/04: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 1 december 2004 av Imagination Technologies	26
2005/C 57/45	Mål T-465/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 25 november 2004 av European Dynamics SA	26
2005/C 57/46	Mål T-468/04: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 19 november 2004 av Kenzo Takada	27
2005/C 57/47	Mål T-470/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 19 november 2004 av Thomas Peyker	28

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (Fortsättning)	Sida
2005/C 57/48	Mål T-471/04: Talan mot Europeiska byrån för återuppbyggnad väckt den 6 december 2004 av Georgios Karatzoglou	28
2005/C 57/49	Mål T-472/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den den 20 november 2004 av Vassilios Tsarnavas	29
2005/C 57/50	Mål T-480/04: Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 14 december 2004 av Chr. Muller Touw B.V. och A&C Braid and Rope Co. Pvt. Ltd.	29
2005/C 57/51	Mål T-481/04: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 10 december 2004 av Advance Magazine Publishers Inc.	30
2005/C 57/52	Mål T-482/04: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 13 december 2004 av Komsa Kommunikation Sachsen AG	30
2005/C 57/53	Mål T-484/04: Talan mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 9 december 2004 av François Pilat	31
2005/C 57/54	Mål T-485/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 10 december 2004 av Association Coopération des Bibliothèques de Bretagne (COBB)	32
2005/C 57/55	Mål T-486/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 13 december 2004 av Christos Michail	32
2005/C 57/56	Mål T-487/04: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 15 december 2004 av Falcon Sporting Goods AG	33
2005/C 57/57	Mål T-488/04: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 15 december 2004 av Falcon Sporting Goods AG	33
2005/C 57/58	Mål T-494/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 22 december 2004 av Wineke Neirinck	34
2005/C 57/59	Mål T-495/04: Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 23 december 2004 av Belfass	34
2005/C 57/60	Mål T-498/04: Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 23 december 2004 av Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co., Ltd	35
2005/C 57/61	Mål T-499/04: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 23 december 2004 av Hammarplast AB	36
2005/C 57/62	Mål T-502/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 24 december 2004 av Stéphane Lopparelli	36
2005/C 57/63	Mål T-503/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 27 december 2004 av José Pedro Pessoa e Costa	37

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (Fortsättning)	Sida
2005/C 57/64	Mål T-504/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 29 december 2004 av S.p.a. Navigazione Libera del Golfo	37
2005/C 57/65	Mål T-4/05: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 4 januari 2005 av Guido Strack	39
2005/C 57/66	Mål T-7/05: Talan mot företaget "Parthenon A.E." väckt den 11 januari 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission	39
2005/C 57/67	Mål T-15/05: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 18 januari 2005 av Win De Waele	40
2005/C 57/68	Avskrivning av mål T-313/01	40
2005/C 57/69	Avskrivning av mål T-386/03	40
2005/C 57/70	Avskrivning av mål T-103/04	41
2005/C 57/71	Avskrivning av mål T-324/04 R	41
<hr/>		
	II <i>Förberedande rättsakter</i>	
	
<hr/>		
	III <i>Upplysningar</i>	
2005/C 57/72	Domstolens senaste offentliggörande i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> EUT C 45, 19.2.2005	42

I

(Meddelanden)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(plenum)

den 18 januari 2005

DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

av den 20 januari 2005

i mål C-257/01: Europeiska gemenskapernas kommission mot Europeiska unionens råd ⁽¹⁾

(Förordningarna (EG) nr 789/2001 och nr 790/2001 — Viseringspolitik — Gränskontroll och övervakning — Artikel 202 EG — Genomförandebefogenheter som är förbehållna rådet — Uppdatering som är förbehållen medlemsstaterna — Fall av specifik karaktär — Motiveringsskyldighet)

(2005/C 57/01)

(Rättegångsspråk: engelska)

Domstolen, plenum (ordföranden V. Skouris, avdelningsordförandena P. Jann, C.W.A. Timmermans, A. Rosas och K. Lenaerts samt domarna C. Gulmann, J.-P. Puissechet, R. Schintgen (referent), N. Colneric, S. von Bahr och J.N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: P. Léger, justitiesekreterare: R. Grass), har den 18 januari 2005 avkunnat dom i mål C-257/01, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Maidani och C. O'Reilly), med stöd av Konungariket Nederländerna (ombud: H.G. Sevenster), mot Europeiska unionens råd (ombud: E. Finnegan och I. Díez Parra), med stöd av Konungariket Spanien (ombud: R. Silva de Lapuerta), angående en begäran om ogiltigförklaring enligt artikel 230 EG, som inkom den 3 juli 2001, i vilken domslutet har följande lydelse:

1) *Talan ogillas.*

2) *Europeiska gemenskapernas kommission skall ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EGT C 245, 1.09.2001.

i mål C-464/01 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof): Johann Gruber mot Bay Wa AG ⁽¹⁾

(Brysselkonventionen — Artikel 13 första stycket — Villkor för tillämpning — Begreppet konsumenttvist — En lantbrukares köp av takpannor för en gård som delvis används privat och delvis yrkesmässigt)

(2005/C 57/02)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål C-464/01, angående en begäran om förhandsavgörande enligt protokoll av den 3 juni 1971 om domstolens tolkning av konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, som framställdes av Oberster Gerichtshof (Österrike), genom beslut av den 8 november 2001, som inkom till domstolen den 4 december 2001, i målet Johann Gruber mot Bay Wa AG, har domstolen (andra avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden C. W. A. Timmermans samt domarna C. Gulmann, R. Schintgen (referent), G. Arestis och J. Klučka, generaladvokat: F. G. Jacobs, justitiesekreterare: avdelningsdirektören M.-F. Contet, den 20 januari 2005 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Behörighetsreglerna i konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, i dess lydelse enligt konventionen av den 9 oktober 1978 om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands tillträde, enligt konventionen av den 25 oktober 1982 om Republiken Greklands tillträde, enligt konventionen av den 26 maj 1989 om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals tillträde och enligt konventionen av den 29 november 1996 om Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges tillträde, skall tolkas på följande sätt:

- En person som har ingått ett avtal avseende en vara som är avsedd delvis för yrkesmässigt bruk och delvis för ändamål som ligger utanför hans yrkesverksamhet har inte rätt att dra fördel av de särskilda, fördelaktiga behörighetsreglerna i artiklarna 13–15 i nämnda konvention, förutom om den yrkesmässiga användningen är så marginell att den i sammanhanget har minimal betydelse för transaktionen i fråga. Det faktum att den icke yrkesmässiga sidan överväger är i detta avseende utan betydelse.
- Det åligger den domstol vid vilken talan har väckts att avgöra huruvida avtalet i fråga avsåg att i icke försumbar utsträckning tillgodose behov i den berörda personens yrkesverksamhet eller om den yrkesmässiga användningen tvärtom endast var av obetydlig omfattning.
- Nämnda domstol skall i detta syfte beakta samtliga de relevanta faktiska omständigheter som objektivt framgår av handlingarna i målet. Däremot skall hänsyn inte tas till omständigheter eller uppgifter som den andra avtalsparten skulle ha kunnat känna till vid avtalslutet, såvida inte den person som åberopar en ställning som konsument har uppträtt på ett sådant sätt att den andra avtalsparten med fog kunnat få det intrycket att det rörde sig om yrkesmässiga ändamål.

(¹) EGT C 56, 2.3.2002.

DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

den 20 januari 2005

i mål C-27/02 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Innsbruck): Petra Engler mot Janus Versand GmbH (¹)

(Brysselkonventionen — Fråga om tolkningen av artikel 5.1 och 5.3 och av artikel 13 första stycket punkt 3 — Konsumentens rätt att på rättslig väg utkräva en förespeglad vinst när konsumenten har utsatts för vilseledande annonsering — Kvalificering — Talan om avtal som avses i artikel 13 första stycket punkt 3 eller artikel 5.1 eller talan om skadestånd utanför avtalsförhållanden som avses i artikel 5.3 — Villkor)

(2005/C 57/03)

(Rättegångsspråk: tyska)

Domstolen, andra avdelningen (avdelningsordföranden C. W. A. Timmermans samt domarna C. Gulmann och R. Schintgen

(referent), generaladvokat: F. G. Jacobs; justitiesekreterare: avdelningsdirektören M.-F. Contet), har den 20 januari 2005 avkunnat dom i mål C-27/02, angående en begäran om förhandsavgörande enligt protokollet av den 3 juni 1971 om domstolens tolkning av konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, som framstälts av Oberlandesgericht Innsbruck (Österrike), genom beslut av den 14 januari 2002, som inkom till domstolen den 31 januari 2002, i målet mellan Petra Engler och Janus Versand GmbH, i vilken domslutet har följande lydelse:

Behörighetsreglerna i konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, i dess lydelse enligt konventionen av den 9 oktober 1978 om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands tillträde, enligt konventionen av den 25 oktober 1982 om Republiken Greklands tillträde, enligt konventionen av den 26 maj 1989 om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals tillträde och enligt konventionen av den 29 november 1996 om Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges tillträde, skall tolkas på följande sätt:

- En talan som väckts av en konsument, med stöd av den nationella rätten i den konventionsstat där han har sin hemvist, om att ett postorderföretag med säte i en annan konventionsstat skall förpliktas att utge ett förespeglat pris till konsumenten utgör en talan som avser avtal i den mening som avses i artikel 5.1 i nämnda konvention, när postorderföretaget, i syfte att förmå konsumenten att beställa varor från företaget, har skickat ett personligt meddelande till konsumenten vars innehåll har förlätt denne att tro att ett pris skulle utbetalas om han returnerade det "utbetalningsbesked" som företaget hade bifogat, och konsumenten har accepterat säljarens villkor och krävt utbetalning av den utlovade vinsten.

- Den dubbla omständigheten att vinstutbetalningen inte är beroende av att konsumenten beställer varor och att konsumenten faktiskt inte heller har beställt några varor saknar däremot betydelse för ovanstående tolkning, trots att försändelsen i fråga också innehöll en reklamkatalog med företagets varor och en "icke-bindande beställningskupong".

(¹) EUT C 109, 04.05.2002.

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

den 13 januari 2005

i mål C-145/02 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht): Land Nordrhein-Westfalen mot Denkavit Futtermittel GmbH ⁽¹⁾

(Fri rörlighet för varor — Direktiv 70/524/EEG — Artiklarna 28 EG et 30 EG — Fodertillsatser — Harmonisering av nationella bestämmelser som rör halt av vitamin D i foder — Lagstiftning i en medlemsstat om förbud mot import av foder som lagligen tillverkats i en annan medlemsstat och vars halt av vitamin D3 överstiger den tillåtna halten i den första medlemsstaten)

(2005/C 57/04)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål C-145/02, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställdes av Bundesverwaltungsgericht (Tyskland), genom beslut av den 31 januari 2002, som inkom till domstolen den 18 april 2002, i målet mellan **Land Nordrhein-Westfalen och Denkavit Futtermittel GmbH**, har domstolen (första avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann samt domarna A. Rosas (referent) och S. von Bahr, generaladvokat: A. Tizzano, justitiesekreterare: avdelningsdirektören M.-F. Contet, den 13 januari 2005 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Bestämmelserna i artiklarna 12 och 19 i rådets direktiv 70/524/EEG av den 23 november 1970 om fodertillsatser i dess lydelse enligt direktiv 84/587/EEG skall tolkas så att de utgör hinder för en åtgärd varigenom en medlemsstat förbjuder marknadsföring med stöd av artikel 12.1 i samma direktiv på sitt territorium av en tillskottsfoederblandning som lagligen tillverkats i en annan medlemsstat på grund av dess halt av vitamin D.

⁽¹⁾ EGT 144, 15.6.2002.

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

den 13 januari 2005

i mål C-174/02 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden): Streekgewest Westelijk Noord-Brabant mot Staatssecretaris van Financiën ⁽¹⁾

(Statligt stöd — Artikel 93.3 i EG-fördraget (nu artikel 88.3 EG) — Stödprojekt — Förbud att genomföra den planerade åtgärden innan kommissionen fattat ett slutgiltigt beslut — Förbudets omfattning om stödet består i befrielse från skatt — Fastställelse av vilka personer som kan åberopa ett eventuellt åsidosättande)

(2005/C 57/05)

(Rättegångsspråk: nederländska)

I mål C-174/02 angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställdes av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna), genom beslut av den 8 mars 2002 som inkom till domstolen den 13 maj 2002, i målet mellan **Streekgewest Westelijk Noord-Brabant och Staatssecretaris van Financiën**, har domstolen (första avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann samt domarna A. Rosas, K. Lenaerts, S. von Bahr et K. Schieman (referent), generaladvokat: L.A. Geelhoed, justitiesekreterare: avdelningsdirektören M.-F. Contet, den 13 januari 2005 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Artikel 93.3 sista meningen i EG-fördraget (nu artikel 88.3 EG) skall tolkas så, att denna bestämmelse kan åberopas av en enskild som är skyldig att erlägga en skatt som ingår i en stödåtgärd och som uppburits i strid med genomförandeförbudet i denna bestämmelse, oavsett om den enskilde påverkats av den snedvridning av konkurrensen som stödåtgärden orsakat.
- 2) Artikel 93.3 sista meningen i fördraget skall tolkas så, att det förbud som föreskrivs i denna bestämmelse är tillämpligt på en skatt endast om skatteintäkten med tvingande verkan skall användas för att finansiera den aktuella stödåtgärden. Den omständigheten att stödet beviljas i form av en skattebefrielse eller att det inkomstbortfall som uppstår till följd av denna skattebefrielse, för att medlemsstatens budget skall kunna beräknas, har kompenserats genom att skatten höjs är inte i sig tillräckligt för att skapa ett sådant samband.

⁽¹⁾ EGT C 169, 13.7.2002.

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

den 13 januari 2005

i mål C-175/02 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden): **F.J. Pape mot Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij** ⁽¹⁾

(Statligt stöd — Artikel 93.3 i EG-fördraget (nu artikel 88.3 EG) — Stödprojekt — Förbud att genomföra de planerade åtgärderna innan kommissionen fattat ett slutgiltigt beslut — Skatt som delvis är avsedd att finansiera stödåtgärden — Skatt som infördes innan stödet tillämpades)

(2005/C 57/06)

(Rättegångsspråk: nederländska)

I mål C-175/02, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställdes av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna), genom beslut av den 8 mars 2002, som inkom till domstolen den 13 maj 2002, i målet mellan **F.J. Pape och Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij** har domstolen (första avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann samt domarna A. Rosas, K. Lenaerts, S. von Bahr och K. Schiemann (referent), generaladvokat: L.A. Geelhoed, justitiesekreterare: avdelningsdirektören M.-F. Contet, den 13 januari 2005 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Det genomförandeförbud som föreskrivs i artikel 93.3 sista meningen i EG-fördraget (nu artikel 88.3 sista meningen EG) är inte tillämpligt på en skatt när intäkten av nämnda skatt eller en viss del härav inte med bindande verkan skall användas för att finansiera ett stöd.

⁽¹⁾ EGT C 169, 13.07.2002.

DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

den 20 januari 2005

i mål C-225/02 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Social nr 3 de Orense): **Rosa García Blanco mot Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)** ⁽¹⁾

(Social trygghet för migrerande arbetstagare — Ålderdom — Arbetslöshet — Minimiförsäkringsperioder — Försäkringsperioder som utan att vara förmånsgrundande beaktas vid beräkningen av förmånsbeloppet — Arbetslöshetsperioder — Sammanläggning)

(2005/C 57/07)

(Rättegångsspråk: spanska)

I mål C-225/02, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställdes av Juzgado de lo Social nr 3 de Orense (Spanien), genom beslut av den 30 mars 2002, som inkom till domstolen den 17 juni 2002, i målet mellan Rosa García Blanco och Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS), meddelar domstolen (andra avdelningen) sammansatt av avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans samt domarna R. Silva de Lapuerta, R. Schintgen (referent), P. Kūris och G. Arestis, generaladvokat: J. Kokott, justitiesekreterare: avdelningsdirektören M. Múgica Arzamendi, den 20 januari 2005 meddelat en dom i vilken domslutet har följande lydelse:

Det saknas anledning att besvara begäran om förhandsavgörande i mål C-225/02.

⁽¹⁾ EGT C 191, 10.08.2002.

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

den 20 januari 2004

i mål C-302/02 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof), i ett förfarande som anhängiggjorts av Nils Laurin Effing ⁽¹⁾

(Familjeförmåner — En medlemsstats beviljande av bidragsförskott till underåriga barn — Barn till en intagen — Villkor för beviljande av bidrag — Intagen som överförts till en annan medlemsstat för att där avtjäna sitt fängelsestraff — Artikel 12 EG — Artiklarna 3 och 13 i förordning (EEG) nr 1408/71)

(2005/C 57/08)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål C-302/02, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställdes av Oberster Gerichtshof (Österrike), genom beslut av den 11 juli 2002, som inkom till domstolen den 26 augusti 2002, i ett förfarande som anhängiggjorts av Nils Laurin Effing, har domstolen (första avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann samt domarna A. Rosas, K. Lenaerts, S. von Bahr och K. Schiemann (referent), generaladvokat: J. Kokott, justitiesekreterare: R. Grass, den 20 januari 2005 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Under sådana omständigheter som i målet vid den nationella domstolen, nämligen att en person som är anställd i den mening som avses i artikel 2.1 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1386/2001 av den 5 juni 2001, i egenskap av intagen överförs till den medlemsstat i vilken han är medborgare för att där avtjäna återstoden av sitt fängelsestraff, är det lagstiftningen i denna medlemsstat som i enlighet med bestämmelserna i artikel 13.2 i nämnda förordning gäller med avseende på beviljande av familjeförmåner. Varken bestämmelserna i nämnda förordning, särskilt inte artikel 3 i denna, eller artikel 12 EG utgör hinder för att det i lagstiftningen i en medlemsstat under sådana förhållanden uppställs som villkor för att bevilja sådana familjeförmåner som föreskrivs i österrikiska Bundesgesetz über die Gewährung von Vorsschüssen auf den Unterhalt von Kindern (Unterhaltsvorschußgesetz) (österrikisk

förbunds lag om bidragsförskott) till familjemedlemmar till en sådan gemenskapsmedborgare att denne avtjänar sitt fängelsestraff inom statens territorium.

⁽¹⁾ EGT C 305, 7.12.2002.**DOMSTOLENS DOM**

(andra avdelningen)

den 20 januari 2005

i mål C-448/02: Republiken Grekland mot Europeiska gemenskapernas kommission ⁽¹⁾

(EUGFJ) — Avslutande av räkenskaper — Räkenskapsåret 1995 — Jordbruksgrödor

(2005/C 57/09)

(Rättegångsspråk: grekiska)

I mål C-448/02, Republiken Grekland (ombud: I. Chalkias och G. Kanellopoulos) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Condou-Durande), angående en talan om ogiltigförklaring enligt artikel 230 EG, som väckts den 10 december 2002, har domstolen (andra avdelningen) sammansatt av avdelningsordföranden C. W. A. Timmermans samt domarna R. Silva de Lpuerta, J. Makarczyk, P. Küris (referent) och G. Arestis, generaladvokat: A. Tizzano, justitiesekreterare: R. Grass, avkunnat en dom i vilken domslutet har följande lydelse:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Republiken Grekland skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 31, 8.2.2003

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

av den 11 januari 2005

i mål C-26/03 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Naumburg): Stadt Halle och RPL Recyclingpark Lochau GmbH mot Arbeitsgemeinschaft Thermische Restabfall- und Energieverwertungsanlage TREA Leuna ⁽¹⁾

(Direktiv 92/50/EEG — Offentlig upphandling av tjänster — Tilldelning utan offentlig anbudsinfördran — Tilldelning av kontrakt till ett halvoffentligt företag — Rättsligt skydd — Direktiv 89/665/EEG)

(2005/C 57/10)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål C-26/03, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställdes av Oberlandesgericht Naumburg (Tyskland), genom beslut av den 8 januari 2003, som inkom till domstolen den 23 januari 2003, i målet Stadt Halle och RPL Recyclingpark Lochau GmbH mot Arbeitsgemeinschaft Thermische Restabfall- und Energieverwertungsanlage TREA Leuna, har domstolen (första avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann samt domarna J. N. Cunha Rodrigues, E. Juhász (referent), M. Ilešič och E. Levits, generaladvokat: C. Stix-Hackl, justitiesekreterare: R. Grass, den 11 januari 2005 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Artikel 1.1 i rådets direktiv 89/665/EEG av den 21 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten, i dess lydelse enligt rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster, vilket i sin tur ändrats genom Europaparlamentets och rådets direktiv 97/52/EG av den 13 oktober 1997, skall tolkas så, att medlemsstaternas skyldighet att säkerställa möjligheter till effektiv och skynsam rättslig prövning av den upphandlande myndighetens beslut även omfattar beslut som fattats utanför ett formellt upphandlingsförfarande och före en formell anbudsinfördran, särskilt ett beslut som syftar till att klargöra huruvida ett visst kontrakt skall hänföras till det materiella tillämpningsområdet för direktiv 92/50 i dess ändrade lydelse eller till den personkrets som direktivet är tillämpligt på. Denna möjlighet att ansöka om överprövning tillkommer var och en som har eller har haft intresse av att tilldelas ett visst offentligt kontrakt och som har skadats eller riskerat att skadas av en

påstådd överträdelse, från den tidpunkt då den upphandlande myndigheten har uttryckt sin vilja på ett sätt som kan ha rättslig verkan. Medlemsstaterna har följaktligen inte rätt att låta möjligheten att ansöka om överprövning bero på om det aktuella upphandlingsförfarandet formellt har nått ett bestämt stadium.

2) När en upphandlande myndighet avser att ingå ett avtal med ekonomiska villkor avseende tjänster som omfattas av det materiella tillämpningsområdet för direktiv 92/50, i dess lydelse enligt direktiv 97/52, med ett bolag som i förhållande till myndigheten är en fristående juridisk person och ägs av denna tillsammans med ett eller flera privata företag, skall de förfaranden för offentlig upphandling som föreskrivs i detta direktiv alltid tillämpas.

(¹) EUT C 101, 26.4.2003.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

den 13 januari 2005

i mål C-38/03: Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Artikel 28 EG — Åtgärder med motsvarande verkan — Rullstolar — Ersättningsgill kostnad i det sociala trygghetssystemet)

(2005/C 57/11)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål C-38/03, angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG, som väckts den 3 februari 2003, **Europeiska gemenskapernas kommission** (ombud: L. Ström och F. Simonetti) mot **Konungariket Belgien** (ombud: inledningsvis A. Snoecx, därefter E. Dominkovits) med stöd av **Konungariket Spanien** (ombud: L. Fraguas Gadea), har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden A. Borg Barthet samt domarna J.-P. Puissochet och S. von Bahr (referent); generaladvokat M. Poirares Maduro; justitiesekreterare: R. Grass, den 13 januari 2005 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 28 EG genom att

- ha definierat de tekniska kriterier som en rullstol skall uppfylla för att ersättning för denna skall utgå från det sociala trygghetssystemet på ett sådant sätt att rullstolar som är försedda med CE-märkning, men som inte uppfyller kriterierna bland annat med avseende på storleken på fram- och bakhjul, sitsen och ryggstödet klädsel och stoppning, storleken på flatsidan och korsarmar, huvudstöd och/eller fotstöd och benstöd, är undantagna från förteckningen över rullstolar för vilka kostnaderna är ersättningsgilla,
- ha definierat allmänna kriterier som den ekonomiska aktörens varor måste uppfylla för att kunna upptas i förteckningen över rullstolar för vilka kostnaderna är ersättningsgilla, nämligen särskilda villkor för små vagnar som inte kan drivas med egen kraft samt särskilda villkor för små vagnar som kan drivas med egen kraft enligt vilka dessa vagnar måste vara tillgängliga i ett minsta antal olika sitsstorlekar,
- ha fastställt alltför stränga villkor för att aktualisera förteckningen över utrustning för vilken kostnaderna är ersättningsgilla.

2) Konungariket Belgien skall ersätta rättegångskostnaderna.

3) Konungariket Spanien skall bära sin rättegångskostnad.

(¹) EGT C 70, 22.03.2003

DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

den 20 januari 2005

i mål C-74/03 (begäran om förhandsavgörande från Østre Landsret): **SmithKline Beecham plc mot Lægemedelstyrelsen** (¹)

(Läkemedel — Godkännande för försäljning — Förenklat förfarande — Produkter som i allt väsentligt överensstämmer med varandra — Aktiv substans som förenats med olika saltformer — Tilläggsuppgifter)

(2005/C 57/12)

(Rättegångsspråk: danska)

I mål C-74/03, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställdes av Østre Landsret (Danmark), genom beslut av den 14 februari 2003, som inkom till domstolen den 19 februari 2003, i målet mellan **SmithKline Beecham plc** och **Lægemedelstyrelsen**, i närvaro av: **Synthon BV** och **Genthon BV**, meddelar domstolen (andra avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans samt domarna C. Gulmann (referent), J.-P. Puissochet, N. Colneric och J.N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: F.G. Jacobs, justitiesekreterare: avdelningsdirektören M. Múgica

Arzamendi, har domstolen den 20 januari 2005 meddelat dom i vilken domslutet har följande lydelse:

- 1) Artikel 4 tredje stycket punkt 8 a iii i rådets direktiv 65/65/EEG av den 26 januari 1965 om tillnärmning av bestämmelser som fastställs genom lagar eller andra författningar och som gäller läkemedel, i dess lydelse enligt rådets direktiv 87/21/EEG av den 22 december 1986, rådets direktiv 89/341/EEG av den 3 maj 1989 och rådets direktiv 93/39/EEG av den 14 juni 1993 skall tolkas så, att det inte är uteslutet att en ansökan om godkännande för försäljning av ett läkemedel kan prövas enligt det förenklade förfarandet i nämnda bestämmelse när läkemedlet innehåller samma aktiva fraktion på det terapeutiska planet som referensläkemedlet men har förenats med ett annat salt.
- 2) Till stöd för en ansökan enligt artikel 4 tredje stycket punkt 8 a iii i direktiv 65/65 i dess ändrade lydelse, kan en sökande på eget initiativ eller på begäran av den behöriga myndigheten i en medlemsstat ge in tilläggsuppgifter i form av vissa farmakologiska och toxikologiska undersökningar eller kliniska prövningar för att visa att läkemedlet i allt väsentligt överensstämmer med referensläkemedlet.

(¹) EUT C 101, 26.04.2003.

DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

den 13 januari 2005

i mål C-117/03 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato): **Società Italiana Dragaggi SpA m.fl. mot Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Regione Autonoma del Friuli Venezia Giulia** (¹)

(Direktiv 92/43/EEG — Bevarande av livsmiljöer — Vilda djur och växter — Nationell lista över områden som kan utses till områden av gemenskapsintresse — Åtgärder för bevarande)

(2005/C 57/13)

(Rättegångsspråk: italienska)

I mål C-117/03, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställdes av Consiglio di Stato (Italien), genom beslut av den 17 december 2002 som inkom till domstolen den 18 mars 2003, i målet mellan **Società Italiana Dragaggi SpA m.fl.** och **Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Regione Autonoma del Friuli Venezia Giulia**, meddelar domstolen (andra avdelningen) sammansatt av avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans samt domarna C. Gulmann (referent), J.-P. Puissochet, N. Colneric och J.N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: J. Kokott, justitiesekreterare: avdelningsdirektören M. Múgica Azarmendi, en dom, i vilken domslutet har följande lydelse:

Artikel 4.5 i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter skall tolkas på så sätt att de skyddsåtgärder som anges i artikel 6.2–6.4 i detta direktiv endast är tillämpliga avseende de områden som, i enlighet med artikel 4.2 tredje stycket i nämnda direktiv, har förts upp på den lista över områden som valts ut som områden av gemenskapsintresse som antagits av Europeiska gemenskapernas kommission i enlighet med förfarandet i artikel 21 i direktivet.

Medlemsstaterna skall, när det rör sig om områden som kan utses till områden av gemenskapsintresse och som anges på de nationella listorna som överlämnas till kommissionen, vilka bland annat kan omfatta områden med prioriterade livsmiljötyper eller prioriterade arter, enligt direktiv 92/43 vidta sådana skyddsåtgärder som är ägnade att, mot bakgrund av den bevarandemålsättning som avses i direktivet, tillvarata det ekologiska intresse som dessa områden har på nationell nivå.

(¹) EUT C 146, 21.06.2003.

DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

av den 20 januari 2005

i mål C-245/03 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État): **Merck, Sharp och Dohme BV mot État belge** (¹)

(Direktiv 89/105/EEG — Humanläkemedel — Ansökan om att få ett läkemedel uppfört på den särskilda förteckningen — Svarsfristens karaktär — Tvingande karaktär — Följder av att fristen överskridits)

(2005/C 57/14)

(Rättegångsspråk: franska)

Domstolen, andra avdelningen (avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans samt domarna R. Silva de Lapuerta (referent), C. Gulmann, R. Schintgen och G. Arestis; generaladvokat: A. Tizzano; justitiesekreterare: avdelningsdirektören M. Múgica Arzamendi), har den 20 januari 2005 avkunnat dom i mål C-245/03, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG som framställdes av Conseil d'État (Belgien) genom beslut av den 9 maj 2003 som inkom till domstolen den 10 juni 2003: **Merck, Sharp & Dohme BV mot État belge** (belgiska staten). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1) Den frist som föreskrivs i artikel 6.1 första stycket i rådets direktiv 89/105/EEG av den 21 december 1988 om insyn i de

åtgärder som reglerar prissättningen på humanläkemedel och deras inordnande i de nationella sjukförsäkringssystemen är en tvingande frist som de nationella myndigheterna inte har rätt att överskrida.

2) Artikel 6.1 första stycket i direktiv 89/105 medför inte någon skyldighet att automatiskt uppföra ett läkemedel på förteckningen över farmaceutiska specialiteter som omfattas av sjukförsäkringssystemet om den frist som föreskrivs i nämnda artikel har överskridits.

(¹) EGT C 213 av den 6 september 2003.

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

den 13 januari 2005

i mål C-254/03 P: **Eduardo Vieira SA mot Europeiska gemenskapernas kommission** (¹)

(Överklagande — Fiske — Fiskeavtal med Argentina — Gemenskapsstöd — Nedsättning)

(2005/C 57/15)

(Rättegångsspråk: spanska)

I mål C-254/03 P, angående ett överklagande enligt artikel 56 i domstolens stadga, som ingavs den 13 juni 2003, Eduardo Vieira SA (ombud: J.-R. García-Gallardo Gil-Fournier och D. Domínguez Pérez, abogados) i vilket den andra parten är Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: S. Pardo Quintillán, biträdd av J. Rivas-Andres och J. Gutiérrez Gisbert, avocats), har domstolen (första avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann samt domarna N. Colneric (referent), J.N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič och E. Levits, generaladvokat; A. Tizzano, justitiesekreterare; R. Grass, avkunnat en dom i vilken domslutet har följande lydelse:

1) *Överklagande ogillas.*

2) *Eduardo Vieira SA skall ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EUT C 184, 2.8.2003

DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

av den 20 januari 2005

i mål C-296/03 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État): Glaxosmithkline SA mot État belge ⁽¹⁾

(Direktiv 89/105/EEG — Humanläkemedel — Ansökan om att få ett läkemedel uppfört på den särskilda förteckningen — Svarsfristens karaktär — Tvingande karaktär — Följder av att fristen överskridits när ett avslagsbeslut har upphävts)

(2005/C 57/16)

(Rättegångsspråk: franska)

Domstolen, andra avdelningen (avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans samt domarna R. Silva de Lapuerta (referent), C. Gulmann, R. Schintgen och G. Arestis; generaladvokat: A. Tizzano; justitiesekreterare: avdelningsdirektören M. Múgica Arzamendi), har den 20 januari 2005 avkunnat dom i mål C-296/03, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställdes av Conseil d'État (Belgien), genom beslut av den 27 juni 2003 som inkom till domstolen den 8 juli 2003: Glaxosmithkline SA mot État belge (belgiska staten). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Den frist som föreskrivs i artikel 6.1 första stycket i rådets direktiv 89/105/EEG av den 21 december 1988 om insyn i de åtgärder som reglerar prissättningen på humanläkemedel och deras inordnande i de nationella sjukförsäkringssystemen är en tvingande frist som de nationella myndigheterna inte har rätt att överskrida.
- 2) Det ankommer på medlemsstaterna att fastställa huruvida ett överskridande av den frist som anges i artikel 6.1 första stycket i direktiv 89/105/EEG medför att behöriga myndigheter inte får fatta ett nytt formellt beslut när det tidigare beslutet har upphävts i domstol. En eventuell sådan möjlighet att fatta ett nytt beslut får endast utövas inom en rimlig frist, som i vart fall inte får vara längre än den frist som föreskrivs i nämnda artikel.

⁽¹⁾ EUT C 213, 6.9.2003.

DOMSTOLENS DOM

(fjärde avdelningen)

den 20 januari 2005

i mål C-300/03 (begäran om förhandsavgörande från Hessisches Finanzgericht, Kassel): Honeywell Aerospace GmbH mot Hauptzollamt Gießen ⁽¹⁾

(Gemenskapstransitering — Uppkomst av en tullskuld genom överträdelse eller oegentligheter — Följderna av att den huvudansvarige inte underrättats om tidsfristen inom vilken bevis kan framläggas avseende på vilken plats överträdelserna eller oegentligheten begåtts)

(2005/C 57/17)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål C-300/03, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställdes av Hessisches Finanzgericht, Kassel (Tyskland), genom beslut av den 25 april 2003 som inkom till domstolen den 11 juli 2003, i målet Honeywell Aerospace GmbH mot Hauptzollamt Gießen, har domstolen (fjärde avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden K. Lenaerts samt domarna J.N. Cunha Rodrigues (referent) och K. Schiemann, generaladvokat: M.D. Ruiz-Jarabo Colomer, justitiesekreterare: R. Grass, den 20 januari 2005 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Bestämmelserna i artikel 203.1 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen jämförda med bestämmelserna i artikel 379 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för förordning nr 2913/92 skall tolkas så, att en tullskuld uppkommer då en försändelse som hänförs till förfarandet för extern gemenskapstransitering inte har uppvisats för bestämmelsetullkontoret, men att den medlemsstat som avgångskontoret tillhör inte är behörig att driva in tullskulden om den inte har underrättat den huvudansvarige om att denne inom en tremånadersfrist kan framlägga de bevis som krävs och dessa bevis inte har framlagts vid utgången av den tidsfristen.

⁽¹⁾ EUT C 226, 20.9.2003.

DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

den 20 januari 2005

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 16 december 2004

i mål C-306/03 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Social nr 3 de Orense): *Cristalina Salgado Alonso mot Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)* ⁽¹⁾

(Social trygghet för migrerande arbetstagare — Artiklarna 12 EG, 39 EG och 42 EG — Artiklarna 45 och 48.1 i förordning (EEG) nr 1408/71 — Ålderdom och dödsfall — Arbetslöshet — Minimiförsäkringsperioder — Försäkringsperioder som utan att vara förmånsgrundande beaktas vid beräkningen av förmånsbeloppet — Arbetslöshetsperioder — Sammanläggning)

(2005/C 57/18)

(Rättegångsspråk: spanska)

I mål C-306/03, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställdes av Juzgado de lo Social nr 3 de Orense (Spanien), genom beslut av den 24 juni 2003, som inkom till domstolen den 16 juli 2003, i målet mellan *Cristalina Salgado Alonso* och *Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)*, meddelar domstolen (andra avdelningen) sammansatt av avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans samt domarna R. Silva de Lapuerta, R. Schintgen (referent), P. Kūris och G. Arestis, generaladvokat: J. Kokott, justitiesekreterare: avdelningsdirektören M. Múgica Arzamendi, den 20 januari 2005 meddelat en dom i vilken domslutet har följande lydelse:

Artiklarna 39 EG och 42 EG samt artikel 45 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 1606/98 av den 29 juni 1998, skall tolkas så, att de inte utgör hinder för en sådan nationell bestämmelse som den tjugooåttonde tilläggsbestämmelsen i den allmänna lagen om social trygghet, enligt vilken behöriga myndigheter i en medlemsstat inte får beakta vissa försäkringsperioder, som har fullgjorts inom medlemsstaten av en arbetslös arbetstagare och under vilka socialförsäkringsavgifter avseende ålderspension har erlagts av ett organ för arbetslöshetsförsäkring, vid en prövning av huruvida ålderspension skall beviljas, utan endast vid beräkningen av storleken på pensionen.

⁽¹⁾ EUT C 226, 20.09.2003.

i mål C-313/03: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Direktiv 1999/63/EG — Underlåtenhet att införliva direktivet inom den föreskrivna fristen — Underlåtenhet att anmäla åtgärder för genomförande)

(2005/C 57/19)

(Rättegångsspråk: italienska)

I mål C-313/03, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M.-J. Jonczy) mot Republiken Italien (ombud: I. M. Braguglia, biträdd av A. Cingolo), angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG väckt den 23 juli 2003, har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden R. Silva de Lapuerta samt domarna R. Schintgen (referent) och J. Makarczyk; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitiesekreterare: R. Grass, den 16 december 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 3.1 i rådets direktiv 1999/63/EG av den 21 juni 1999 om det avtal om arbetstidens organisation för sjömän som ingåtts av European Community Shipowners' Association (ESCA) och Federation of Transport Workers' Unions in the European Union (FST), genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet och det därtill bilagda europeiska avtalet av den 30 september 1998 om arbetstidens organisation för sjömän, eller i vart fall genom att inte underrätta Europeiska gemenskapens kommission om sådana bestämmelser.

2) Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 226, 20.09.2003

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

den 13 januari 2005

i mål C-356/03 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof): Elisabeth Mayer mot Versorgungsanstalt des Bundes und der Länder ⁽¹⁾

(Likabehandling av kvinnor och män — Mammaledighet — Förvärv av pensionsrättigheter)

(2005/C 57/20)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål C-356/03, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställdes av Bundesgerichtshof (Tyskland), genom beslut av den 9 juli 2003, som inkom till domstolen den 18 augusti 2003, i målet mellan **Elisabeth Mayer** och **Versorgungsanstalt des Bundes und der Länder**, har domstolen (första avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann samt domarna N. Colneric, J.N. Cunha Rodrigues (referent), K. Schiemann och E. Juhász, generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer, justitiesekreterare: R. Grass, den 13 januari 2005 meddelat dom i vilken domslutet har följande lydelse:

Artikel 6.1 g i rådets direktiv 86/378/EEG av den 24 juli 1986 om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om företags- eller yrkesbaserade system för social trygghet, i dess lydelse enligt rådets direktiv 96/97/EG av den 20 december 1996 skall tolkas så, att artikeln utgör hinder för att tillämpa nationella bestämmelser, enligt vilka en kvinnlig arbetstagare under sin enligt lag beviljade mammaledighet som delvis betalas av arbetsgivaren inte förvärvar några rättigheter till en försäkringsförmån som ingår i ett pensionstillägssystem på grund av att det uppställs krav på att den kvinnliga arbetstagaren skall ha skattepliktig inkomst under mammaledigheten för att kunna förvärva nämnda rättigheter.

⁽¹⁾ EUT C 264, 01.11.2003.

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

den 20 januari 2005

i mål C 412/03 (begäran om förhandsavgörande från Regeringsrätten): Hotel Scandic Gåsabäck AB mot Riksskatteverket ⁽¹⁾

(Sjätte mervärdesskattedirektivet — Artiklarna 2, 5.6 och 6.2 — Tillhandahållande av måltider i ett bolags personalmatsal till ett pris som understiger självkostnadspriset — Beskattningsunderlag)

(2005/C 57/21)

(Rättegångsspråk: svenska)

I mål C-412/03 angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställdes av Regeringsrätten (Sverige), genom beslut av den 29 september 2003 som inkom till domstolen den 3 oktober 2003, i målet mellan **Hotel Scandic Gåsabäck AB** och **Riksskatteverket**, har domstolen (första avdelningen) sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann samt domarna K. Lenaerts (referent), J.N. Cunha Rodrigues, E. Juhász och M. Ilešič, generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer, justitiesekreterare: byrådirektören K. Sztranc, den 20 januari 2005 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Artiklarna 2, 5.6 och 6.2 b i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund skall tolkas så, att de utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken ett tillhandahållande av en vara eller en tjänst mot ett faktiskt vederlag utgör uttag för privat ändamål av denna vara eller tjänst, och detta gäller även om nämnda vederlag understiger självkostnadspriset för den tillhandahållna varan eller tjänsten.

⁽¹⁾ EUT C 289 av den 29.11.2003.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 13 januari 2005

DOMSTOLENS DOM

(fjärde avdelningen)

den 13 januari 2005

i mål C-32/04: Europeiska gemenskapernas kommission
mot Republiken Frankrike ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Direktiv 2001/58/EG — Underlåtenhet att
införliva inom den föreskrivna fristen)

(2005/C 57/22)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål C-32/04, angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG, som väckts den 29 januari 2004, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: U. Wölker och F. Simonetti) mot Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues och C. Mercier), har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden R. Silva de Lapuerta samt domarna R. Schintgen och J. Klučka (referent), generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer, justitiesekreterare: R. Grass, den 13 januari 2005 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt kommissionens direktiv 2001/58/EG av den 27 juli 2001 om ändring för andra gången av direktiv 91/155/EEG om införandet och den närmare utformningen av ett särskilt informations-system avseende farliga preparat (beredningar) i enlighet med artikel 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/45/EG och avseende farliga ämnen i enlighet med artikel 27 i rådets direktiv 67/548/EEG (säkerhetsdatablad) genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv.

2) Republiken Frankrike skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 71, 20.3.2004.

i mål C-61/04: Europeiska gemenskapernas kommission
mot Republiken Grekland ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Direktiv 2000/76/EG — Förbränning av
avfall — Underlåtenhet att införliva)

(2005/C 57/23)

(Rättegångsspråk: grekiska)

I mål C-61/04, **Europeiska gemenskapernas kommission** (ombud: M. Konstantinidis) mot **Republiken Grekland** (ombud: N. Dafniou), angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG som väckts den 12 februari 2004, har domstolen (fjärde avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden K. Lenaerts samt domarna N. Colneric och E. Levits (referent), generaladvokat: F. G. Jacobs, justitiesekreterare: R. Grass, den 13 januari 2005 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1. Republiken Grekland har underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/76/EG av den 4 december 2000 om förbränning av avfall genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.

2. Republiken Grekland skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT 106 av den 30.4.2004.

DOMSTOLENS DOM

(fjärde avdelningen)

den 20 januari 2005

i mål C-101/04 (begäran om förhandsavgörande från Arbeidsrechtbank Gent): Roger Noteboom mot Rijkdienst voor Pensioenen ⁽¹⁾

(Social trygghet för migrerande arbetstagare — Förordning (EEG) nr 1408/71 — Förmåner vid ålderdom — Semesterersättning som beviljas personer som är berättigade till ålderspension — Arbetslös gränsarbetare som blir berättigad till pension enligt ett pensionssystem)

(2005/C 57/24)

(Rättegångsspråk: nederländska)

I mål C-101/04, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställdes av Arbeidsrechtbank Gent (Belgien), genom beslut av den 17 februari 2004, som inkom till domstolen den 26 februari 2004, i målet mellan Roger Noteboom och Rijkdienst voor Pensioenen, har domstolen (fjärde avdelningen), sammansatt av N. Colneric (referent), tillförordnad ordförande på fjärde avdelningen, samt domarna J.N. Cunha Rodrigues och E. Levits; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitiesekreterare: R. Grass, den 20 januari 2005 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) En sådan semesterersättning som avses i artikel 22 i kunglig förordning nr 50 av den 24 oktober 1967 om ålders- och efterlevandepension för arbetstagare, i ändrad lydelse enligt lag av den 30 mars 1994, och i artikel 56 i kunglig förordning av den 21 december 1967 om en allmän ordning för ålders- och efterlevandepension för arbetstagare, i ändrad lydelse enligt kunglig förordning av den 27 januari 1998 och enligt kunglig förordning av den 4 mars 2002, utgör en förmån vid ålderdom i den mening som avses i artikel 4.1 c i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i ändrad och uppdaterad version enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 1606/98 av den 29 juni 1998.

- 2) Artikel 45.6 i förordning nr 1408/71, i ändrad och uppdaterad version enligt förordning nr 118/97, i dess lydelse enligt förordning nr 1606/98, skall tolkas så, att den behöriga institutionen i den medlemsstat där den berörde är bosatt, vid bedömningen av om det föreligger en rätt till en sådan förmån som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, måste beakta en period då den tidigare arbetstagaren var helt arbetslös och under vilken denne uppbar förmåner enligt artikel 71.1 a ii i förordning nr 1408/71, som om den lagstiftning gällde för denna arbetstagare som denna institution tillämpade under hans senaste anställning.

⁽¹⁾ EGT C 94, 17.04.2004.**DOMSTOLENS DOM**

(femte avdelningen)

den 20 januari 2005

i mål C 198/04: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Direktiv 89/48/EEG och 92/51/EEG — Erkännande av examensbevis — Reglerade yrken — Turistguide)

(2005/C 57/25)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål C 198/04, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Patakia och H. Stovlbaek) mot Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues, C. Isidoro och O. Ostermann), angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG, har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden R. Silva de Lapuerta samt domarna M. J. Makarczyk och P. Küris (referent), generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer, justitiesekreterare: R. Grass, den 20 januari 2005 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1. Republiken Frankrike har i fråga om yrket som turistguide underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 89/48/EEG av den 21 december 1988 om en generell ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier, genom att inte vidta nödvändiga åtgärder för att följa detta direktiv, samt underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 92/51/EEG av den 18 juni 1992 om en andra generell ordning för erkännande av behörighetsgivande högre utbildning, en ordning som kompletterar den som föreskrivs i direktiv, genom att inte anta de lagar och andra föreskrifter som är nödvändiga för att följa detta direktiv.

2. Republiken Frankrike skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 168 av den 26.6.2004.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Finanzgericht Düsseldorf av den 29 november 2004 i målet mellan Proxxon GmbH och Oberfinanzdirektion Köln

(Mål C-500/04)

(2005/C 57/26)

(Rättegångsspråk: tysk)

Finanzgericht Düsseldorf begär genom beslut av den 29 november 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 2 december 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Proxxon GmbH och Oberfinanzdirektion Köln beträffande följande frågor:

1. Tillhör de i begäran om förhandsavgörande närmare beskrivna mejselklingor med fyrkantfäste för spår-, krysspår-, torx- (invändigt spår) och insexskruvar som importeras separat tulltaxenummer 8204?
2. Tillhör de delar av det i begäran om förhandsavgörande närmare beskrivna fyrkantsystemet som importeras separat och som vid användningen inte direkt berör fästelementen (skruvarna eller muttrarna) tulltaxenummer 8204?
3. Tillhör de i begäran om förhandsavgörande närmare beskrivna momentnycklar till fyrkantsystemet som importeras separerat tulltaxenummer 8204?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Verwaltungsgericht Schwerin (Tyskland) av den 9 januari 2004 i målet mellan Agrarproduktion Staebelow GmbH och Landrat des Landkreis Bad Doberan

(Mål C-504/04)

(2005/C 57/27)

(Rättegångsspråk: tyska)

Verwaltungsgericht Schwerin begär genom beslut av den 9 januari 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 8 december 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Agrarproduktion Staebelow GmbH och Landrat des Landkreis Bad Doberan.

Verwaltungsgericht Schwerin begär att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande beträffande följande fråga:

Saknar artikel 13.1 c jämförd med artiklarna 2 a och 1 a (tredje strecksatsen) i bilaga VII i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 (¹) av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati, i dess lydelse enligt artikel 3.1 och bilaga II i förordning (EG) nr 1326/2001 (²) verkan, på grund av att den strider mot proportionalitetsprincipen?

(¹) EUT L 147, s. 1.

(²) EUT L 177, s. 60.

Begäran om förhandsavgörande från Rechtbank van Eerste Aanleg te Gent av den 1 december 2004 i målet mellan Kerckhaert-Morres och belgiska staten

(Mål C-513/04)

(2005/C 57/28)

(Rättegångsspråk: nederländska)

Rechtbank van Eerste Aanleg te Gent begär genom beslut av den 1 december 2004, som inkom till domstolens kansli den 15 december 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Kerckhaert-Morres och belgiska staten beträffande följande fråga:

”Skall artikel 56.1 EG (vid tiden för de omtvistade händelserna artikel 73b.1 i EG-fördraget) tolkas som ett förbud mot en sådan restriktion som följer av en bestämmelse i en medlemsstats inkomstskattelagstiftning (i detta fall Belgiens) och som innebär att såväl utdelning på aktier i bolag med säte i den medlemsstaten som utdelning på aktier i bolag som inte har säte i den medlemsstaten omfattas av en och samma enhetliga skattesats, men där ingen avräkning medges i fråga om utdelningen på aktier i bolag som inte har säte i den medlemsstaten från den källskatt som tas ut i den andra medlemsstaten?”

Begäran om förhandsavgörande från Gerechtshof te Amsterdam av den 30 november 2004 i målet mellan Uroplasty B.V. och Inspecteur van de belastingdienst/Douanedistrict Rotterdam

(Mål C-514/04)

(2005/C 57/29)

(Rättegångsspråk: nederländska)

Gerechtshof te Amsterdam begär genom beslut av den 30 november 2004, som inkom till domstolens kansli den 15 december 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Uroplasty B.V. och Inspecteur van de belastingdienst/Douanedistrict Rotterdam beträffande följande frågor:

1. a) Skall nummer 9021 i Gemensamma tulltaxan tolkas så, att en produkt, som består av sterila, vita flingor av polydimetylsiloxan, särskilt utvecklade och enbart avsedda för användning som medicinskt-kirurgiskt implantat, klassificeras enligt detta tulltaxenummer?
- b) Om så är fallet, till vilket undernummer till nummer 9021 i Gemensamma tulltaxan skall denna produkt då anses höra?
2. Om tulltaxenummer 9021 inte är en möjlig klassificering i detta fall, kan produkten då klassificeras enligt nummer 3926 i Gemensamma tulltaxan?

3. Om så inte är fallet, till vilken annan klassificering leder då en tolkning av Gemensamma tulltaxan?

Talan mot Republiken Grekland väckt den 21 december 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-518/04)

(2005/C 57/30)

(Rättegångsspråk: grekiska)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 21 december 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Grekland. Sökanden företräds av Michel Van Beek, juridiskt ombud, och Minas Konstantinidis, tjänsteman vid kommissionens rättstjänst.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 12.1 b och d i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (!) genom att inte vidta de nödvändiga åtgärderna för att införa ett strikt skyddssystem för huggormsarten *Vipera schweizeri* på ön Milos i syfte att undvika att denna art avsiktligt störs, särskilt under parningsperioden, då de nyfödda är beroende av sina mödrar, och under övervintringsperioden, samt i syfte att undvika att parningsplatser och rastplatser skadas eller förstörs.
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Syftet med direktiv 92/43/EEG om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter är att bidra till att säkerställa den biologiska mångfalden genom bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter i medlemsstaternas europeiska territorium som omfattas av fördraget.

Kommissionens talan rör den omständigheten att Republiken Grekland varken har infört eller tillämpar ett strikt skyddssystem för ormarten *Vipera schweizeri* (huggorm) på ön Milos.

Kommission yrkar att domstolen skall fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 12.1 b och d i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter genom att inte vidta de nödvändiga åtgärderna för att införa ett strikt skyddssystem för huggormsarten *Vipera schweizeri* på ön Milos i syfte att undvika att denna art avsiktligt störs, särskilt under parningsperioden, då de nyfödda är beroende av sina mödrar, och under övervintringsperioden, samt i syfte att undvika att parningsplatser och rastplatser skadas eller förstörs.

(¹) EGT L 206, 22.07.1992, s. 7.

Överklagande, ingivet den 22 december 2004 av D. Meca-Medina och I. Majcen, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (fjärde avdelningen) meddelade den 30 september 2004 i mål T-313/02: D. Meca-Medina och I. Majcen mot Europeiska gemenskapernas kommission, stödd av Republiken Finland

(Mål C-519/04 P)

(2005/C 57/31)

(Rättegångsspråk: franska)

D. Meca-Medina och I. Majcen har den 22 december 2004 (fax 20.12.2002) till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som meddelades den 30 september 2004 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt i mål T-313/02: D. Meca-Medina och I. Majcen mot Europeiska gemenskapernas kommission, stödd av Republiken Finland. Klagandena företräds av advokaterna J.L. Dupont och A. Lucas.

Klagandena yrkar att domstolen skall

- upphäva den dom som meddelades av förstainstansrätten den 30 september 2004 i mål T-313/02 och som är föremål för detta överklagande,
- bifalla de yrkanden som klagandena framställde vid förstainstansrätten,
- förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanserna.

Grunder och huvudargument

Genom förstainstansrättens dom har artiklarna 49, 81 och 82 i EG-fördraget, på det sätt de har tolkats av domstolen, åsidosatts.

För det första var det fel av förstainstansrätten att anse att dessa bestämmelser enbart är tillämpliga på regler som utfärdas inom sporten och som rör den ekonomiska aspekten av sport, och inte rena sportregler. Domstolen har inte gjort ett sådant generellt undantag för rena sportregler från fördragets tillämpningsområde, utan undantaget är begränsat till regler som rör sammansättningen och bildandet av nationella lag.

Förstainstansrätten gjorde även fel i att anse att antidopningsreglerna grundas på rent sportmässiga hänsyn, samtidigt som den vidgick att sådana bestämmelser kan ha ett ekonomiskt syfte. Härigenom gjorde förstainstansrätten materiellt sett felaktiga konstateranden av sakförhållandena, motsade sig i motiveringen, som för övrigt var otillräcklig, och gjorde en felaktig rättslig kvalifikation av sakförhållandena.

Vidare åsidosatte förstainstansrätten artiklarna 81 och 82 EG i det att den ansåg att de omtvistade bestämmelserna inte omfattas av dessa artiklar.

Slutligen har förstainstansrätten åsidosatt förfaranderegler och i synnerhet rätten till försvar, i det att den anser att den analys som kommissionen har gjort av de omtvistade bestämmelserna är uttömmande, trots att det följer av detta beslut att kommissionen faktiskt ansåg att dessa bestämmelser omfattades av EG-fördragets bestämmelser. På detta sätt har förstainstansrätten åsidosatt klagandenas rätt till försvar, då de inte fick tillfälle att göra gällande sin synpunkt i denna fråga.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Korkein hallinto-oikeus av den 20 december 2004 i målet Pirkko Marjatta Turpeinen

(Mål C-520/04)

(2005/C 57/32)

(Rättegångsspråk: finska)

Korkein hallinto-oikeus (Finland), har, genom beslut av den 20 december 2004, som inkom till domstolens kansli den 22 december 2004, vänt sig till Europeiska gemenskapernas domstol med en begäran om förhandsavgörande i målet Pirkko Marjatta Turpeinen beträffande följande frågor:

- 1) Skall artikel 18 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, om unionsmedborgares rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier, och artikel 39 i nämnda fördrag, om rätten för arbetstagare att fritt röra sig inom gemenskapen, tolkas så, att en av dessa bestämmelser eller båda utgör hinder för en nationell bestämmelse enligt vilken den källskatt, som utomlands bosatta i egenskap av begränsat skattskyldiga i medlemsstaten skall betala på skattepliktiga pensioner som utbetalas i denna medlemsstat till följd av arbete i offentlig tjänst, i vissa fall överstiger den skatt som skulle ha tagits ut i denna medlemsstat av en där bosatt och därmed allmänt skattskyldig person?
- 2) Utgör rådets direktiv 90/365/EEG om rätt till bosättning för anställda och egna företagare som inte längre är yrkesverksamma ⁽¹⁾ hinder för en sådan nationell bestämmelse som avses i fråga 1?

⁽¹⁾ Rådets direktiv av den 28 juni 1990 (EGT L 180, s. 28; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 60).

Talan mot Konungariket Belgien väckt den 23 december 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-522/04)

(2005/C 57/33)

(Rättegångsspråk: engelska)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 23 december 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Belgien. Sökanden företräds av Richard Lyal och Dimitris Triantafyllou, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Konungariket Belgien har åsidosatt sina skyldigheter enligt artiklarna 18, 39, 43, 49 och 56 i EG-fördraget, artiklarna 28, 31, 36 och 40 i EES-avtalet samt artiklarna 4 och 11.2 i direktiv 92/96/EEG av den 10 november 1992 ⁽¹⁾ – efter ändring av artiklarna 5.1 och 53.2 i direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 ⁽²⁾, genom att
- föreskriva i artikel 59 i CIR'92 att avdragsrätten för arbetsgivaravgifter för kompletterande pensions- och livförsäkringar är villkorad av att avgifterna betalas in till ett försäkringsföretag eller en försäkringsfond med säte i Belgien,
- föreskriva att den skattelättnad för långsiktigt sparande som föreskrivs i artiklarna 145/1 och 145/3 i CIR'92 i fråga om personliga avgifter för kompletterande pensions- och livförsäkringar som arbetsgivaren betalat genom avdrag på arbetstagarens lön är villkorad av att avgifterna betalas in till ett försäkringsföretag eller en försäkringsfond med säte i Belgien,
- föreskriva i artikel 364a i CIR'92 att när kapital, återköpsvärden och sparkapital som avses i artikel 34 i CIR'92 betalas eller delas ut till en skattebetalare som tidigare har flyttat sin hemvist eller sina tillgångar utomlands skall betalningen eller utdelningen anses ha ägt rum dagen före förflyttningen och föreskriva i artikel 34 andra stycket i CIR'92 att följande skall likställas med utdelning: Varje överföring som avses i artikel 34.2 3, vilket innebär att varje försäkringsgivare är skyldig att dra en del av arbetstagarens lön, i enlighet med artikel 270 i CIR'92, på kapital och återköpsvärden som betalats till en person som inte är bosatt i Belgien, men som vid något tillfälle varit skattskyldig där, när de sistnämnda helt eller delvis härrör från den period under vilken den berörda personen var skattskyldig i Belgien, även om bilaterala skatteavtal som ingåtts av Belgien tillåter att sådan utdelning beskattas i den andra avtalsstaten,

- med stöd av artikel 364b i CIR'92 beskatta överföringar av kapital eller återköpsvärden vilka härrör från arbetsgivaravgifter eller personliga avgifter för kompletterande pensionsystem, genom den pensionsfond eller försäkringsorganisation vid vilken kapitalet eller återköpsvärdena uppkommit, till förmån för den försäkrade eller hans rättsinnehavare, till en annan pensionsfond eller försäkringsorganisation med säte utanför Belgien, medan en sådan överföring till en annan pensionsfond eller försäkringsorganisation med säte i Belgien inte beskattas,
- på grundval av artikel 224/2a i den allmänna förordningen om stämpelskatt kräva att utländska försäkringsgivare utan säte i Belgien, innan de bjuder ut sina tjänster Belgien, utser en ansvarig representant i denna medlemsstat som personligen och skriftligen åtar sig att ansvara gentemot staten för betalningen av den årliga skatten på försäkringsavtal, räntor och avgifter som belastar avtalsparterna till följd av risker som är hänförliga till Belgien.

Grunder och huvudargument

De belgiska skattebestämmelserna om tjänstepensionssystem inskränker den fria rörligheten för tjänster och arbetstagare, etableringsfriheten samt den fria rörligheten för kapital.

frihet att tillhandahålla tjänster

Skattebestämmelserna om att avdrag för arbetsgivaravgifter och personliga avgifter för tjänstepensionssystem endast får göras när avgifter betalas in till organisationer med säte i Belgien, och inte när avgifterna betalas in till organisationer utanför Belgien, strider mot friheten att tillhandahålla tjänster.

Bestämmelsen om att överföringen av kapital eller återköpsvärden vilka härrör från arbetsgivaravgifter och personliga avgifter för kompletterande pensionssystem är skattepliktig när överföringen görs till en pensionsfond eller en försäkringsorganisation med säte utomlands strider också mot friheten att tillhandahålla tjänster för företag i andra medlemsstater.

Bestämmelsen om utländska försäkringsbolags generella och absoluta skyldighet att utse en representant i Belgien som personligen ansvarar för betalningen av den årliga skatten på försäkringsavtal är dessutom oproportionerlig och strider mot friheten att tillhandahålla tjänster för företag med säte i andra

medlemsstater. Syftet med skyldigheten, det vill säga att säkerställa att skatt betalas, kan nämligen uppnås genom mindre ingripande medel.

Ovannämnda nationella bestämmelser strider dessutom mot artikel 5 i direktiv 2002/83/EG, i vilken det anges att en auktorisation som erhållits i medlemsstaten skall gälla inom hela gemenskapen och ger försäkringsföretaget rätt att bedriva verksamhet där med stöd antingen av etableringsfriheten eller av friheten att tillhandahålla tjänster, samt mot artikel 53.2 i samma direktiv. I den sistnämnda artikeln anges att varje medlemsstat skall tillåta att agenturer och filialer, som upprättats inom dess territorium, helt eller delvis överlåter sina bestånd av försäkringsavtal till försäkringsföretag med huvudkontor inom gemenskapen.

Fri rörlighet för arbetstagare och etableringsfrihet

Förbuden mot avdrag för arbetsgivaravgifter och skattelättnader för personliga avgifter som betalas in till organisationer med säte i andra medlemsstater strider vidare mot den fria rörligheten för anställda och egna företagare, vilken garanteras i artiklarna 39 och 40 i EG-fördraget, eftersom arbetstagare som har förvärvat arbetat i en annan medlemsstat, och anslutit sig till tjänstepensionssystem där, vilka senare tar arbete i Belgien inte åtnjuter några skatteförmåner för avgifter som har betalts in i den andra medlemsstaten. Avkastning från dessa system är emellertid skattepliktig i Belgien om de berörda personerna har hemvist där när avkastningen uppstår.

Bestämmelsen om att överföringen av kapital eller återköpsvärden vilka härrör från arbetsgivaravgifter och personliga avgifter för kompletterande pensionssystem är skattepliktig när överföringen görs till en pensionsfond eller en försäkringsorganisation med säte utomlands strider också mot den fria rörligheten för arbetstagare och etableringsfriheten. Bestämmelsen diskriminerar anställda och egna företagare som önskar installera sig i en annan medlemsstat och, i samband med detta, önskar föra över sådant kapital eller sådana återköpsvärden.

Fri rörlighet för kapital

Avslutningsvis utgör de aktuella bestämmelserna hinder mot den fria rörligheten för kapital i strid med artikel 56 i EG-fördraget och artikel 40 i EES-avtalet.

Överföringar för att genomföra försäkringsavtal skall nämligen anses utgöra kapitalrörelser och bestämmelserna om att avdrag för arbetsgivaravgifter och skattelättnader för personliga avgifter endast får göras för avgifter som betalats in till organisationer med säte i Belgien utgör diskriminerande begränsningar av den fria rörligheten för kapital.

Bestämmelsen om att överföringen av kapital eller återköpsvärden vilka härrör från arbetsgivaravgifter och personliga avgifter för kompletterande pensionssystem är skattepliktig när överföringen görs till en pensionsfond eller en försäkringsorganisation med säte utomlands, men inte när överföringen sker till en organisation med säte i Belgien, strider också mot den fria rörligheten för kapital.

(¹) Rådets direktiv 92/96/EEG av den 10 november 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser direkt livförsäkring och om ändring av direktiven 79/267/EEG och 90/619/EEG (tredje livförsäkringsdirektivet), EGT L 360, 09.12.1992, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 180.

(²) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring, EGT L 345, 19.12.2002, s. 1.

Talan mot Konungariket Nederländerna väckt den 23 december 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-523/04)

(2005/C 57/34)

(Rättegångsspråk: nederländska)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 23 december 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Nederländerna. Kommissionen företräds av Mikko Huttunen och Wouter Wils, båda i egenskap av ombud.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

- 1) fastställa att Konungariket Nederländerna har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 5 i EG-fördraget (nu artikel 10 EG), artikel 52 i EG-fördraget (nu artikel 43 i dess ändrade lydelse), rådets förordning (EEG) nr 2409/92 (¹) av den 23 juli 1992 om biljettpriser och tariffer för lufttrafik och rådets förordning (EEG) nr 2299/89 (²) av den 24 juli 1989 om en uppförandekod för datoriserade bokningssystem i dess ändrade lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 3089/93 (³) av den 29 oktober 1993

genom att åta sig eller genom att trots revidering av avtalet om lufttrafik av den 3 april 1957 mellan Konungariket Nederländerna och Amerikas förenta stater upprätthålla internationella förpliktelser gentemot Amerikas förenta stater.

- beträffande biljettpiserna hos de av Förenta staterna angivna lufttrafikföretag på flyglinjer inom gemenskapen,
- beträffande de datoriserade bokningssystem som erbjuds eller används i Nederländerna, och
- varigenom Förenta staterna erhåller en rätt att dra in, frysa eller begränsa transporträttigheterna, när de av Konungariket Nederländerna angivna lufttrafikföretagen inte ägs av denna medlemsstat eller av nederländska medborgare.

- 2) förplikta Konungariket Nederländerna att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

A. Förekomsten av ett nytt avtal

- De ändringar som gjordes år 1992 av 1957 års avtal skapade en ram för ett närmare samarbete mellan Förenta staterna och Konungariket Nederländerna som för sistnämnda stat medför betydande nya internationella förpliktelser.
- Genom 1992 års ändringar reviderades 1957 års avtal i sin helhet. Att ett antal bestämmelser i detta avtal inte formellt sett ändrades år 1992 eller endast genomgick obetydliga redaktionella ändringar innebär inte att de förpliktelser som följer av dessa bestämmelser inte bekräftades vid revideringen. I en sådan situation är medlemsstaterna inte bara förhindrade att åta sig nya förpliktelser utan även att upprätthålla sådana förpliktelser som strider mot gemenskapsrätten.

B. Åsidosättande av gemenskapens exklusiva externa behörighet i den mening som avses i domen i målet AETR (⁴)

- Nederländerna och Förenta staterna lade år 1991 till en bilaga till 1957 års avtal med principer för CRS (datoriserade bokningssystem), varmed skall förstås principer för CRS som erbjuds eller används i Nederländerna. Genom revideringen av 1957 års avtal år 1992 upprätthöll Nederländerna upprätthållit denna bilaga. Därmed åsidosatte Konungariket Nederländerna gemenskapens exklusiva externa behörighet för gemenskapen som följer av förordning nr 2299/89.

C. Åsidosättande av artikel 52 i EG-fördraget

— Nederländska EG-lufttrafikföretag kan fortfarande undantas från tillämpning av avtalet om lufttrafik mellan Konungariket Nederländerna och Förenta staterna, medan detta avtal automatiskt gäller för nederländska lufttrafikföretag. Lufttrafikföretagen inom gemenskapen blir således diskriminerade med tanke på att de inte åtnjuter nationell behandling i värdstaten, det vill säga Konungariket Nederländerna.

(¹) EGT L 240, s. 15 (svensk specialutgåva, område 7, volym 4, s. 130).

(²) EGT L 220, s. 1 (svensk specialutgåva, område 7, volym 3, s. 174).

(³) EGT L 278, s. 1 (svensk specialutgåva, område 7, volym 5, s. 12).

(⁴) Dom av den 31 mars 1971 i mål 22/70, Europeiska gemenskapernas kommission mot Europeiska gemenskapernas råd (REG 1971, s. 263; svensk specialutgåva 1, s. 551).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Förenade kungariket) av den 21 december 2004 i målet mellan Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation och Commissioners of Inland Revenue

(Mål C-524/04)

(2005/C 57/35)

(Rättegångsspråk: engelska)

High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, begär genom beslut av den 21 december 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 31 december 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation och Commissioners of Inland Revenue beträffande följande frågor:

1. Är det oförenligt med artikel 43 EG, artikel 49 EG eller artikel 56 EG att en medlemsstat (det låntagande bolagets hemviststat) upprätthåller och tillämpar bestämmelser såsom de i sections 209, 212 och bilaga 28AA i Income and Corporation Taxes Act 1988 (de nationella bestämmelserna), enligt vilka det föreskrivs begränsningar av möjligheterna för ett bolag med hemvist i den medlemsstaten (det låntagande bolaget) att i beskattningssyfte avräkna räntor på lån som beviljats av ett direkt eller indirekt moderbolag med hemvist i en annan medlemsstat samtidigt som sådana begränsningar inte skulle gälla om moderbolaget haft hemvist i det låntagande bolagets hemviststat?

2. Hur påverkas, om alls, svaret på fråga 1 om följande omständigheter föreligger?

- a) Lånet beviljas inte av moderbolaget till det låntagande bolaget, utan av ett annat bolag (det långgivande bolaget) inom samma koncern som har samma direkta eller indirekta moderbolag som det låntagande bolaget, samt såväl det gemensamma moderbolaget som det långgivande bolaget har hemvist i andra medlemsstater än det låntagande bolagets hemviststat?

- b) Det långgivande bolaget har hemvist i en annan medlemsstat än det låntagande bolagets hemviststat, men samtliga gemensamma direkta eller indirekta moderbolag till det låntagande bolaget och till det långgivande bolaget har hemvist i tredje land.

- c) Samtliga gemensamma direkta eller indirekta moderbolag till det långgivande bolaget och till det låntagande bolaget har hemvist i tredje länder och det långgivande bolaget har hemvist i en annan medlemsstat än det låntagande bolagets hemviststat, men utger lånefinansieringen till det låntagande bolaget från en filial till det långgivande bolaget som är belägen i ett tredje land.

- d) Det långgivande bolaget samt samtliga gemensamma direkta eller indirekta moderbolag till det långgivande bolaget och till det låntagande bolaget har hemvist i tredje land.

3. Skulle svaret på frågorna 1 och 2 bli annorlunda om det kunde visas att lånet utgjorde ett missbruk av rättigheter eller utgjorde en del av ett rent konstlat upplägg i syfte att kringgå skattelagstiftningen i det låntagande bolagets hemviststat. Om så är fallet, vilka riktlinjer anser domstolen vara lämpliga att fastställa beträffande vad som utgör ett sådant missbruk eller konstlat upplägg i fall såsom det förvarande.

4. För det fall det föreligger en begränsning av den fria rörligheten för kapital mellan medlemsstater och tredje länder i den mening som avses i artikel 56 EG, förelåg i så fall denna begränsning enligt artikel 57 EG redan den 31 december 1993?

5. För det fall någon av de omständigheter som anges i frågorna 1 och 2 står i strid med artikel 43 EG, artikel 49 EG eller artikel 56 EG, och för det fall det låntagande bolaget eller andra bolag i det låntagande bolagets koncern (klagandena) framställer följande krav:

- a) krav på återbetalning av den extra bolagsskatt som det låntagande bolaget har betalat till följd av att räntebetalningar som gjorts till det långgivande bolaget inte har godkänts för avräkning mot vinst som skall beskattas med bolagsskatt, då dessa räntebetalningar skulle ha varit avdragsgilla från det låntagande bolagets vinster om det långgivande bolaget hade haft hemvist i samma stat som det låntagande;

- b) krav på återbetalning av den extra bolagsskatt som det låntagande bolaget har betalat när det totala räntebeloppet på lånet faktiskt har betalats till det långivande bolaget men där avräkningskravet med avseende på den räntebetalningen har begränsats på grund av de nationella bestämmelserna eller skattemyndigheternas tillämpning av dessa bestämmelser;
- c) krav på återbetalning av den extra bolagsskatt som det låntagande bolaget har betalat då räntan på lån från det långivande bolaget som får avräknas från det låntagande bolagets vinster har minskats på grund av att eget kapital har använts i stället för lånekapital, eller har ersatt befintligt lånekapital, på grund av de nationella bestämmelserna eller skattemyndigheternas tillämpning av dessa bestämmelser;
- d) krav på återbetalning av den extra bolagsskatt som det låntagande bolaget har betalat då räntan på lån från det långivande bolaget som får avräknas från det låntagande bolagets vinster har minskats genom att räntesatsen på lånet har minskats (eller genom att lånet gjorts räntefritt) som ett resultat av de nationella bestämmelserna eller skattemyndigheternas tillämpning av dessa bestämmelser;
- e) krav på återställande eller ersättning med avseende på förluster eller andra skattelättnader eller skattetilgodohavanden i det låntagande bolaget (eller som överfördes till det låntagande bolaget av andra bolag i det låntagande bolagets koncern som hade hemvist i samma stat som det låntagande bolaget) som det låntagande bolaget använt för avräkning mot den extra bolagsskatt som anges ovan i punkterna a, b och c, när dessa förluster, skattelättnader och skattetilgodohavanden annars skulle ha kunnat användas på andra sätt eller skjutas upp;
- f) krav på återbetalning av outnyttjade förskott på bolagsskatt (ACT, advance corporation tax) som har betalats av det låntagande bolaget för räntebetalningar till det långivande bolaget vilka har betraktats som utdelning;
- g) krav på återställande eller ersättning med avseende på ACT som har betalats under de omständigheter som nämns ovan i punkt f men som senare avräknats från det låntagande bolagets skyldighet att betala bolagsskatt;
- h) Krav på ersättning för kostnader och utgifter som uppstått eftersom klagandena har handlat i överensstämmelse med de nationella bestämmelserna och till följd av skattemyndighetens tillämpning av dessa;
- i) krav på återställande eller ersättning med avseende på förlorad avkastning på lånekapital som investerats som eget kapital (eller som omvandlats till eget kapital) under de omständigheter som nämns ovan i punkt c;
- j) krav på återställande eller ersättning med avseende på sådan skattskyldighet som uppkommit för det långivande bolaget i dess hemviststat för den ränta det ansetts erhålla eller tillskrivits från det låntagande bolaget och vilken har betraktats som utdelning enligt de nationella bestämmelser som anges i fråga 1,
- skall då ovannämnda krav enligt gemenskapsrätten betraktas som följande:
- ett krav på återställande eller återbetalning av belopp som uttagits utan grund vilka uppkommer som en följd av, och samtidigt som, åsidosättandet av de ovannämnda gemenskapsbestämmelserna, eller
- ett krav på ersättning eller skadestånd, eller
- ett krav på betalning av ett belopp som motsvarar en förmån som nekats utan grund?
- 6 För det fall någon del av fråga [5] besvaras så att kraven utgör krav på betalning av ett belopp som motsvarar en förmån som nekats utan grund,
- a) har då dessa krav uppkommit som en följd av, och samtidigt som, en rättighet vilken föreskrivs i de ovannämnda gemenskapsbestämmelserna, eller
- b) måste alla eller något av de villkor för återbetalning som fastställts i domen i de förenade målen C-46/93 och C-48/93, Brasserie du Pêcheur och Factortame uppfyllas, eller
- c) måste några andra villkor uppfyllas?
- 7 Gör det någon skillnad om de krav som anges i fråga 6 enligt nationella bestämmelser framställs som återbetalningskrav eller om de framställs eller måste framställas som skadeståndskrav?
- 8 Vilka riktlinjer, om några, anser domstolen vara lämpliga att fastställa i förevarande fall beträffande vilka omständigheter den nationella domstolen skall beakta när det gäller att avgöra huruvida en tillräckligt klar överträdelse föreligger i den mening som avses i domen i de förenade målen C-46/93 och C-48/93, Brasserie du Pêcheur och Factortame, särskilt huruvida, med tanke på rättspraxis angående tolkningen av de berörda gemenskapsbestämmelserna, överträdelsen var ursäktlig.

- 9 Kan det, i princip, föreligga ett direkt orsakssamband (i den mening som avses i domen i de förenade målen C-46/93 och C-48/93, Brasserie du Pêcheur och Factortame) mellan åsidosättande av artiklarna 43 EG, 49 EG och 56 EG och de typer av förluster som anges i fråga [5] a–h och som hävdas vara en följd av att dessa artiklar har åsidosatts? Om så är fallet, vilka riktlinjer, om några, anser domstolen vara lämpliga att fastställa beträffande vilka omständigheter den nationella domstolen skall beakta när det gäller att avgöra huruvida ett sådant direkt orsakssamband föreligger?
- 10 Kan den nationella domstolen, för att fastställa den ersättningsgilla skadan, kontrollera huruvida den skadelidande visat rimlig aktsamhet för att förhindra skadan eller begränsa dess omfattning och särskilt huruvida samtliga tillgängliga rättsmedel har utnyttjats genom vilka det skulle ha kunnat fastställas att det i de nationella bestämmelserna (som en följd av tillämpningen av dubbelbeskattningsavtal) inte föreskrivs sådana begränsningar som anges i fråga 1? Påverkas svaret på denna fråga av den uppfattning om dubbelbeskattningsavtalens effekter som parterna haft under den aktuella perioden?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Utlänningsnämnden av den 30 december 2004 i målet Yunying Jia mot Migrationsverket

(Mål C-1/05)

(2005/C 57/36)

(Rättegångsspråk: svenska)

Utlänningsnämnden har, genom beslut av den 30 december 2004, som inkommit till domstolens kansli den 4 januari 2005, vänt sig till Europeiska gemenskapernas domstol med begäran om förhandsavgörande i målet Yunying Jia mot Migrationsverket beträffande följande frågor:

- 1 a. Skall, i ljuset av domen i mål C-109/01, artikel 10 i förordning (EEG) 1612/68⁽¹⁾ tolkas så, att en tredjelandsmedborgare som är anhörig till en arbetstagare som där anges, lagligen måste uppehålla sig inom gemenskapen för att han/hon skall ha rätt att bosätta sig tillsammans med arbetstagaren - och skall då på motsvarande vis artikel 1 i direktiv 73/148/EEG⁽²⁾ tolkas så, att rätten till bosättning för en unionsmedborgares anhörig, som är tredjelandsmedborgare, förutsätter att tredjelandsmedborgaren lagligen uppehåller sig i gemenskapen?
- b. Om direktiv 73/148/EEG skall tolkas så, att en förutsättning för att en unionsmedborgares anhörig, som är tred-

jelandsmedborgare, skall kunna återopa rätten till bosättning enligt direktivet är att han/hon lagligen uppehåller sig inom gemenskapen, skall då detta innebära att den anhörige skall inneha ett giltigt uppehållstillstånd som gäller för, eller som är tänkt att leda till, bosättning i något av medlemsländerna? Om ett bosättningsstillstånd inte föreligger är det då tillräckligt med ett uppehållstillstånd av annan anledning för en kortare eller längre vistelse, eller är det, som i det ärende som är anhängiggjort hos Utlänningsnämnden, tillräckligt om den anhörige som ansöker om uppehållstillstånd innehar en giltig visering?

- c. Om en unionsmedborgares anhörig, som är tredjelandsmedborgare, inte kan återopa en rätt till bosättning enligt direktiv 73/148/EEG på grund av att han/hon inte uppehåller sig lagligen inom gemenskapen, inskränker det då unionsmedborgarens etableringsrätt enligt artikel 43 i Romfördraget att vägra den anhörige uppehållstillstånd för bosättning?

- d. Om en unionsmedborgares anhörig, som är tredjelandsmedborgare, inte kan återopa en rätt till bosättning enligt direktiv 73/148/EEG på grund av att han/hon inte uppehåller sig lagligen i gemenskapen, inskränker det då unionsmedborgarens etableringsrätt enligt artikel 43 i Romfördraget, om unionsmedborgarens anhöriga avvisas ur landet därför att en ansökan om ett nationellt uppehållstillstånd inte får bifallas efter inresan i Sverige?

- 2 a. Skall artikel 1 d i direktiv 73/148/EEG tolkas så, att med "beroende" menas att unionsmedborgarens anhörige är ekonomiskt beroende av unionsmedborgaren för att kunna uppnå lägsta godtagbara levnadsstandard i sitt hemland eller land där han/hon stadigvarande är bosatt?

- b. Skall artikel 6 b i direktiv 73/148/EEG tolkas så, att medlemsländerna får kräva att en unionsmedborgares anhörig som återopar att han/hon är beroende av unionsmedborgaren eller dennes maka/make, uppvisar handlingar, utöver ett åtagande från unionsmedborgarens sida, som styrker att det föreligger ett faktiskt beroendeförhållande?

⁽¹⁾ Rådets förordning av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen (EGT Specialutgåva 1994, 5/Vol. 1, s. 33)

⁽²⁾ Rådets direktiv av den 21 maj 1973 om avskaffande av restriktioner för rörlighet och bosättning inom gemenskapen för medborgare i medlemsstaterna i fråga om etablering och tillhandahållande av tjänster (EGT Specialutgåva 1994, 6/Vol. 1, s. 135)

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Verwaltungsgericht Aachen av den 29 december 2004 i målet Hasan Güzeli mot Oberbürgermeister der Stadt Aachen

(Mål C-4/05)

(2005/C 57/37)

(Rättegångsspråk: tyska)

Verwaltungsgericht Aachen, Tyskland, har, genom beslut av den 29 december 2004, som inkom till domstolens kansli den 6 januari 2005, vänt sig till Europeiska gemenskapernas domstol med en begäran om förhandsavgörande i målet Hasan Güzeli mot Oberbürgermeister der Stadt Aachen beträffande följande frågor:

1. Hindrar diskrimineringsförbudet i artikel 10.1 i beslut nr 1/80 en medlemsstat från att neka en turkisk arbetstagar, som – i likhet med Hasan Güzeli i detta mål – vid den tidpunkt då det nationella uppehållstillstånd utan begränsning med avseende på vistelsens syfte (Aufenthaltslaubnis) som ursprungligen beviljats honom upphör att gälla tillhörde medlemsstatens reguljära arbetsmarknad och hade ett icke tidsbegränsat tillstånd att inneha anställning, rätten att fortsättningsvis uppehålla sig i landet under den tid anställningen varar?

Har det i detta sammanhang någon betydelse att den turkiska migrerande arbetstagarens arbetstillstånd utan begränsning med avseende på syftet (Arbeitslaubnis)

— enligt nationell rätt har beviljats utan tidsbegränsning, och

— enligt nationell rätt har beviljats under förutsättning att det ursprungligen beviljade uppehållstillståndet utan begränsning med avseende på vistelsens syfte (Aufenthaltslaubnis) fortsätter att gälla men likväl inte automatiskt upphör att gälla i och med att giltighetstiden för uppehållstillståndet (Aufenthaltsgenehmigung; sammanfattande begrepp av de olika former av uppehållstillstånd som finns i tysk rätt) löper ut, utan är giltigt till dess att utlänningen inte längre har rätt att ens tillfälligt uppehålla sig i medlemsstaten?

2. Får medlemsstaten mot bakgrund av artikel 10.1 i beslut nr 1/80 neka den turkiske arbetstagaren rätt att uppehålla sig i landet när arbetstagaren, efter det att det uppehållstillstånd utan begränsning med avseende på vistelsens syfte (Aufenthaltslaubnis) som senast beviljats honom upphört att gälla, är anställd som säsongarbetare och således är arbetslös mellan anställningarna?

3. Påverkar en ändring av den nationella lagstiftningen om arbetstillstånd (Arbeitsgenehmigung; allmänt begrepp för arbetstillstånd), som har skett efter det att det ursprungligen beviljade uppehållstillståndet utan begränsning med avseende på vistelsens syfte (Aufenthaltslaubnis) upphört att gälla, det förbud mot att neka någon rätt att uppehålla sig i landet som följer av artikel 10.1 i beslut nr 1/80?

Avskrivning av mål C-11/03 ⁽¹⁾

(2005/C 57/38)

(Rättegångsspråk: nederländska)

Genom beslut av den 25 oktober 2004 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-11/03 (begäran om förhandsavgörande från Raad van State), Boss Pharma NV mot Belgische Staat.

⁽¹⁾ EUT C 55, 08.03.2003

Avskrivning av mål C-10/04 ⁽¹⁾

(2005/C 57/39)

(Rättegångsspråk: tyska)

Genom beslut av den 1 december 2004 har ordföranden på Europeiska gemenskapernas domstol avdelningen förordnat om avskrivning av mål C-10/04: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Österrike.

⁽¹⁾ EUT C 47, 21.02.2004.

Avskrivning av mål C-13/04 ⁽¹⁾

(2005/C 57/40)

(Rättegångsspråk: finska)

Genom beslut av den 26 november 2004 har ordföranden på Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-13/04: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Finland.

⁽¹⁾ EUT C 71, 20.03.2004.

Avskrivning av mål C -307/04 P ⁽¹⁾

(2005/C 57/41)

(Rättegångsspråk: engelska)

Genom beslut av den 25 november 2004 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-307/04 P: SEC Corporation mot Europeiska gemenskapernas kommission.

⁽¹⁾ EUT C 239, 25.09.2004

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 22 september 2004 av Peter Lesetar

(Mål T-453/04)

(2005/C 57/42)

(Rättegångsspråk: engelska)

Peter Lesetar har den 22 september 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten E.I. Faludy.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara EPSO:s beslut att inte föra upp sökanden på listan över godkända sökande till uttagningsprov EPSO/LA/11/03,
- förplikta EPSO att föra upp sökanden på denna lista,
- fastställa att den lön som sökanden skulle ha erhållit om han i vederbörlig ordning hade förts upp på listan från den tidpunkt då den sökande som placerats efter och den sökande som placerats före sökanden på listan i genomsnitt tillträdde sina tjänster till det att sökanden, efter att ha förts upp på listan, tillträder sin tjänst, skall betalas ut till sökanden.

Grunder och huvudargument

Sökanden har gjort gällande att hans skriftliga arbete i samband med det ovannämnda uttagningsprovet grovt underskattades, att utvärderingen av den muntliga intervjun också var bristfällig och att hans lämplighet för tjänsten över lag inte har undersökts och värderats på ett korrekt sätt.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 18 november 2004 av D. Beyatli och A. Candan

(Mål T-455/04)

(2005/C 57/43)

(Rättegångsspråk: engelska)

D. Beyatli och A. Candan, Istanbul (Turkiet), har den 18 november 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas

förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökandena företräds av advokaten A. Demetriades.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 5 maj 2004 i vilket det fastställdes att sökandena inte hade klarat de skriftliga delproven i det allmänna uttagningsprovet för assistenter med cypriotiskt medborgarskap EPSO/A/1/03,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena är cypriotiska medborgare med turkiska som modersmål. Sökandena ansökte om assistenttjänster inom ramen för det allmänna uttagningsprovet för cypriotiska medborgare EPSO/A/1/03. I meddelandet om uttagningsprov angavs att sökanden skulle ha fördjupade kunskaper i grekiska. Sökandena fick inte tillräckligt många poäng i delprov E, vilket var på grekiska, och gick därför inte vidare till de muntliga delproven.

Sökandena har överklagat detta beslut med hänvisning till att kravet på fördjupade kunskaper i grekiska är diskriminerande eftersom inte alla cypriotiska medborgare har grekiska som modersmål. Sökandena anser att kravet strider mot artikel 12 EG samt artiklarna 1d och 27 i tjänsteföreskrifterna. Sökanden har också gjort gällande att artikel 3 i förordning 401/2004⁽¹⁾ begränsar rekryteringen till personer som har ett av de existerande elva officiella språken som första språk vilket inte överensstämmer med Europeiska unionens mål och avsikt att integrera cyprioter med turkiska som modersmål.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 401/2004 av den 23 februari 2004 om särskilda och temporära åtgärder för rekrytering av tjänstemän till Europeiska gemenskaperna i samband med Cyperns, Estlands, Lettlands, Litauens, Maltas, Polens, Slovakiens, Sloveniens, Tjeckiens och Ungerns anslutning, EGT L 67, 05.03.2004, s. 1.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 1 december 2004 av Imagination Technologies

(Mål T-461/04)

(2005/C 57/44)

(Rättegångsspråk: engelska)

Imagination Technologies, Hertfordshire (Förenade kungariket), har den 1 december 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av M. Edenborough, barrister, P. Brownlow, solicitor, och N. Jenkins, solicitor, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslut nr 108/2004-2 som fattats av andra överklagandenämnden,
- ogiltigförklara beslutet som fattats av granskningsenheten den 12 september 2003,
- återförvisa ansökan om gemenskapsvarumärke nr 2 396 075 till harmoniseringsbyrån alternativt till överklagandenämnden för vidare utredning,
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta sökanden rättegångskostnaderna som uppkommit i samband med denna talan och överklagandet vid överklagandenämnden och förfarandet vid granskningsenheten.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket PURE DIGITAL för varor och tjänster som ingår i klass 9 och 38 (elektriska och elektroniska apparater för användning med multi-media underhållningssystem, videoapparater, hårdvara för datorer, förutsättning för telekommunikationstillgång till datorers databaser och internet ...) – ansökan nr 2 396 075

Granskarens beslut: Ansökan avslås

Överklagandenämndens beslut: Överklagandet avslås

Grunder för talan: Åsidosättande av artikel 7.1 b och 7.1 c i rådets förordning (EG) nr 40/94

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 25 november 2004 av European Dynamics SA

(Mål T-465/04)

(2005/C 57/45)

(Rättegångsspråk: engelska)

European Dynamics SA, Aten (Grekland), har den 25 november 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten N. Korogiannakis.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslutet av kommissionen (GD Fiske) av den 15 september 2004, varigenom sökandens anbud förkastades och kontraktet tilldelades den tidigare leverantören,
- förelägga kommissionen att omvärdera sökandens anbud, och
- förplikta kommissionen att ersätta sökandens rättegångskostnader och andra kostnader och utgifter i samband med talan, även om denna ogillas.

Grunder och huvudargument

Sökandeföretaget lämnade in ett anbud med anledning av kommissionens meddelande om upphandling FISH/2004/02 (!) angående leverans av IT-tjänster och tillhörande tjänster med anknytning till informationssystemen vid generaldirektoratet för fiske. Detta anbud förkastades genom det ifrågasatta beslutet och kontraktet tilldelades en annan anbudsgivare, som även levererade dessa tjänster sedan tidigare.

Till stöd för sin talan om ogiltigförklaring av detta beslut hävdar sökanden för det första att kommissionen åsidosatte icke-diskrimineringsprincipen och principen om fri konkurrens. Sökanden påstår att kommissionens beslut att införa en familieriseringsperiod på två månader har haft en diskriminerande verkan till förmån för den tidigare leverantören, för vilken familieriseringsperioden uppenbarligen inte var nödvändig. I detta sammanhang gör sökanden även gällande att anbudsgivarna har fått otillräcklig information beträffande den programvara som omfattades av anbudsförfarandet, samtidigt som den tidigare leverantören naturligtvis hade obegränsad tillgång till denna information.

Sökanden gör vidare gällande att kommissionen åsidosatte budgetförordningen ⁽²⁾ liksom direktiv 92/50 ⁽³⁾ genom att tillämpa kriterier som inte hade tagits upp i meddelandet om upphandling, nämligen storleken på sökandens föreslagna arbetslag, som kommissionen ansåg vara onödigt stort, och antalet års erfarenhet bland medlemmarna i detta arbetslag i genomsnitt, som kommissionen ansåg var lägre än i arbetslaget från den anbudsgivare som tilldelades kontraktet.

Sökanden påstår vidare att kommissionen har gjort en uppenbart oriktig bedömning vid utvärderingen av sökandens anbud och i synnerhet vid bedömningen av expertisen i dess föreslagna arbetslag samt sökandens ekonomiska anbud, där kommissionen enligt sökanden felaktigt antagit att samtliga 16 personer i sökandens förslag skulle arbeta parallellt under hela projektet.

Sökanden åberopar även att kommissionen har åsidosatt sin skyldighet enligt artikel 253 EG att motivera sina beslut och har underlåtit att lämna ut begärd relevant information rörande skälen för att förkasta sökandens anbud. Sökanden hävdar också att kommissionen åsidosatte principen om god förvaltningssed och omsorgsprincipen genom att handla först efter betydande dröjsmål och genom att inte på ett fullgott sätt besvara sökandens begäran om information innan anbuderna lämnades in.

⁽¹⁾ EUT 2004/S 73 – 61407.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 248, s. 1).

⁽³⁾ Rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster (EGT L 209, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 139).

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 19 november 2004 av Kenzo Takada

(Mål T-468/04)

(2005/C 57/46)

(Rättegångsspråket skall fastställas i enlighet med artikel 131.2 i rättegångsreglerna. Ansökan är avfattad på franska.)

Kenzo Takada, Paris (Frankrike), har den 19 november 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av advokaterna Fernand de Visscher, Eric De Gryse och Donatienne Moreau.

Även Kenzo SA var part i förfarandet vid överklagandenämnden.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som fattats av första överklagandenämnden den 14 september 2004 i ärende R 643/2003-1,
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke:

Kenzo Takada

Sökt gemenskapsvarumärke:

Ordmärket "KENZO TAKADA" för varor och tjänster som ingår i klasserna 3, 25 och 42 (Blekningspreparat och andra ämnen för användning vid tvätt, kläder, hotellverksamhet, utskänkning av mat och dryck ...) – ansökan nr 2008084

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet:

Kenzo SA

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet:

Ord- och figurmärken vilka är gemenskapsvarumärken, nationella och internationella varumärken för varor och tjänster som ingår i klasserna 3, 9, 25 och 42 (Blekningspreparat och andra ämnen för användning vid tvätt, kläder, hotellverksamhet, utskänkning av mat och dryck ...)

Invändningsenhetens beslut:

Ansökan om registrering av ett gemenskapsvarumärke avslås.

Överklagandenämndens beslut:

Överklagandet ogillas.

Grunder för talan:

Åsidosättande av artikel 8.1 b i rådets förordning (EG) nr 40/94

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 19 november 2004 av Thomas Peyker**(Mål T-470/04)**

(2005/C 57/47)

(Rättegångsspråk: franska)

Thomas Peyker, Santa Domingo (Dominikanska republiken), har den 19 november 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis och Etienne Marchal, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut om tilldelningen av sökandens merit- och prioritetspoäng, liksom beslutet att inte befordra sökanden till lönegrad A6 under 2003 års befordringsomgång, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden i målet bestrider tillsättningsmyndighetens vägran att befordra honom till lönegrad A6 under 2003 års befordringsomgång, liksom tilldelningen av hans merit- och prioritetspoäng som var otillräckliga för befordran.

Till stöd för sin talan gör sökande gällande åsidosättande av artiklarna 43 och 45 i tjänsteföreskrifterna samt av icke-diskrimineringsprincipen och principen om att den lämpligaste tjänstemannen skall tillsättas.

Härvid menar sökanden att vägran att tilldela honom särskilda tilläggs-poäng enbart av den anledningen att han, trots att han hade föreslagits till befordran av sitt generaldirektorat vid föregående befordringsomgång, nått gränsen på 150 procent av befordringsmöjligheterna, och därmed likställdes med tjänstemän som inte föreslagits av deras överordnade vid föregående omgång i strid med principen om att meriten är det avgörande kriteriet för all befordran.

I övrigt skulle de tillfälliga prioritetspoängen i föreliggande fall ha tilldelats utan att betygsrapporterna som fastställts för referensperioden beaktats och utan att kvalifikationerna jämförts.

Talan mot Europeiska byrån för återuppbyggnad väckt den 6 december 2004 av Georgios Karatzoglou**(Mål T-471/04)**

(2005/C 57/48)

(Rättegångsspråk: engelska)

Georgios Karatzoglou, Ioannina (Grekland), har den 6 december 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska byrån för återuppbyggnad. Sökanden företräds av advokaten S. A. Pappas.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det underförstådda beslutet att avslå sökandens klagomål och anställningens upphörande därefter,
- förplikta byrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden anställdes av svaranden som tillfälligt anställd enligt artikel 2 a i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna. Den 7 maj 2003 förnyades hans anställningsavtal för obestämd tid. Sökandens talan riktar sig mot att anställningen därefter har upphört enligt artikel 47.2 i anställningsvillkoren.

Till stöd för sin talan gör sökanden gällande brist i motiveringen för anställningens upphörande. Enligt sökanden hade svaranden förbundet sig att inte säga upp anställningsavtalet såvida inte verksamheten skulle behöva minskas i omfattning eller avvecklas helt. Sökanden hävdar att så inte är eller ens påstås vara fallet. Sökanden gör vidare gällande att hans skydd för berättigade förväntningar har kränkts, åsidosättande av artikel 47 i anställningsvillkoren samt maktmissbruk. Slutligen gör sökanden gällande att principen om god förvaltningssed har åsidosatts, eftersom det påstådda behovet av att dra ner på personal enligt sökanden orsakades av oförnuftig ledning av verksamheten.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den den 20 november 2004 av Vassilios Tsarnavas

(Mål T-472/04)

(2005/C 57/49)

(Rättegångsspråk: franska)

Vassilios Tsarnavas, Volos (Grekland), har den den 20 november 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Nicolas Lhoëst.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 23 december 2003 enligt vilket sökandens namn inte upptogs på den förteckning över tjänstemän som var föreslagna till befordring för år 1999, eller på den förteckning över de tjänstemän som ansågs vara mest meriterade för att befordras till lönegrad A4 under åren 1998 och 1999, och inte heller på den förteckning över tjänstemän som befordrats till lönegrad A4 under samma år,
- ogiltigförklara samtliga konnexa eller efterföljande beslut,
- vid behov ogiltigförklara kommissionens beslut av den 5 augusti 2004, genom vilket sökandens klagan avslogs,
- förplikta kommission att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Som grund för sin talan åberopar sökanden oriktigheter i förfarandet, åsidosättande av artikel 25.2 i tjänsteföreskrifterna, åsidosättande av artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, samt åsidosättande av likabehandlingsprincipen, principen om god förvaltning och slutligen att en uppenbart felaktig bedömning har gjorts.

Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 14 december 2004 av Chr. Muller Touw B.V. och A&C Braid and Rope Co. Pvt. Ltd.

(Mål T-480/04)

(2005/C 57/50)

(Rättegångsspråk: Nederländska)

Chr. Muller Touw B.V. (Elst, Nederländerna) och A&C Braid and Rope Co. Pvt. Ltd. (Rania, Indien), har den 14 december 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas råd. Sökandena företräds av advokaten John Wolfs.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- 1) ogiltigförklara förordning nr 1736/2004 med avseende på leveranser från A&C i Indien,
- 2) förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Chr. Muller Touw, Nederländerna, levererar råvaror till A&C Braid and Rope i Indien som bearbetar materialet till rep och exporterar detta tillbaka till EG. Sökandena har begärt att förordning nr 1736/2004 om införande av en slutgiltig antidumpningstull⁽¹⁾ skall ogiltigförklaras i den mån denna förordning är tillämplig på sökandena.

Till stöd för sin ansökan har sökandena gjort gällande att det inte är fråga om någon väsentlig skada, vilket fordras enligt artiklarna 1 och 3 i förordning nr 384/96.⁽²⁾ Sökandena har anfört att de tillverkar rep för enskilda och att detta rep inte är lämpat för industriell användning eller för användning till havs, vilket fordras enligt den ifrågasatta förordningen. Sökandena har vidare anfört att deras marknadsandel är försumbar.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1736/2004 av den 4 oktober 2004 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av rep av syntetfibrer med ursprung i Republiken Indien (EGT L 311, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 56, s. 1).

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 10 december 2004 av Advance Magazine Publishers Inc.

(Mål T-481/04)

(2005/C 57/51)

(Rättegångsspråket skall fastställas i enlighet med artikel 131.2 i rättegångsreglerna. Ansökan är avfattad på engelska.)

Advance Magazine Publishers Inc., New York (USA), har den 10 december 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av advokaten Esteve Sanz.

Även J. Capela & Irmãos, Lda, Porto (Portugal), var part i förfarandet vid överklagandenämnden.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara andra överklagandenämndens beslut av den 27 september 2004 i ärende R 328/2003-1,
- förplikta harmoniseringsbyrån och i förekommande fall intervenienten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Advance Magazine Publishers, Inc.

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket VOGUE för varor och tjänster som ingår i klasserna 9, 14, 16, 18, 25 och 41 (kläder, ...) – ansökan nr 183 756

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: J. Capela & Irmãos, Lda

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Det nationella ordmärket VOGUE PORTUGAL för varor som ingår i klass 25 (skor) och firmanamnet VOGUE-SAPATARIA

Invändningsenhetens beslut:

Avslag på ansökan om gemenskapsvarumärke för de ifrågasatta varorna, nämligen kläderna

Överklagandenämndens beslut:

Överklagandet ogillas

Grunder för talan:

Åsidosättande av förfarandereglererna i artiklarna 61.1, 62.1 och 74.1 i rådets förordning nr 40/94, åsidosättande av artiklarna 73 och 62.2 i rådets förordning nr 40/94 samt regel 50.2 h i kommissionens förordning nr 2868/95, åsidosättande av artikel 43.2 och 43.3 i rådets förordning nr 40/94 och regel 22 i kommissionens förordning 2868/95, åsidosättande av artikel 8.1 b i rådets förordning nr 40/94

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 13 december 2004 av Komsa Kommunikation Sachsen AG

(Mål T-482/04)

(2005/C 57/52)

(Ansökan är avfattad på tyska)

Komsa Kommunikation Sachsen AG, Hartmannsdorf (Tyskland), har den 13 december 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av F. Hagemann, Rechtsanwalt.

Även Anders + Kern Präsentationssysteme GmbH & Co. KG, Norderstedt (Tyskland), var part i förfarandet vid överklagandenämnden.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara det beslut som antogs av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 6 september 2004 (ärende R65/2003-4), till den del som överklagandet till överklagandenämnden bifölls med avseende på varorna "apparater för inspelning, upptagning, sändning och återgivning av data, ljud eller bilder; elektrotekniska och elektroniska apparater och därav sammansatta system för fjärrstyrning av industriella arbetsprocesser; alla nämnda varor även för inbyggnad i fordon; maskinläsbara databärare med inspelade program oavsett typ" i ansökan om gemenskapsvarumärke,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke:

Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke:

Bildmärket "@k" för varor och tjänster i klasserna 9, 16, 35, 37, 38 och 42 (anmälan nr 1322460)

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet:

Anders + Kern Präsentationssysteme GmbH & Co. KG.

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet:

Gemenskapsbildmärket "A+K" för varor och tjänster i klasserna 6, 9 och 20 (Gemenskapsvarumärke nr 294 546)

Invändningsenhetens beslut:

Avslag på invändningen

Överklagandenämndens beslut:

Bifall av Anders + Kern Präsentationssysteme GmbH & Co. KG:s överklagande till den del som avsåg "apparater för inspelning, upptagning, sändning och återgivning av data, ljud eller bilder; elektrotekniska och elektroniska apparater och därav sammansatta system för fjärrstyrning av industriella arbetsprocesser; alla nämnda varor även för inbyggnad i fordon; maskinläsbara databärare med inspelade program oavsett typ". I övrigt avslogs överklagandet.

Grunder för talan:

Överklagandenämndens beslut strider mot artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94, då den gjorde en felaktig bedömning av förutsättningarna för att en förväxlingsrisk skall anses föreligga i varumärkesrättsligt hänseende. Det föreligger ingen risk för att de aktuella varumärken skall förväxlas.

Talan mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 9 december 2004 av François Pilat

(Mål T-484/04)

(2005/C 57/53)

(Rättegångsspråk: franska)

François Pilat, Honfleur (Frankrike), har den 9 december 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Jean-François Péricaud, avocat.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— Förplikta Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission att solidariskt utge beloppet 325 579 euro, i varje fall jämte lagenlig ränta räknat från det att förevarande talan väcktes,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

De grunder och huvudargument sökanden åberopat är likalydande med dem som sökandena åberopat i mål T-440/03, ⁽¹⁾ Arizmendi, m.fl. mot rådet och kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 59, 06.03.04, s. 31.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 10 december 2004 av Association Coopération des Bibliothèques de Bretagne (COBB)

(Mål T-485/04)

(2005/C 57/54)

(Rättegångsspråk: franska)

Association Coopération des Bibliothèques de Bretagne (COBB), Rennes (Frankrike), har den 10 december 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Jean-Paul Martin.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara stycket beträffande COBB i Europeiska gemenskapernas kommissions beslut nr 1116 av den 9 september 2003.

Grunder och huvudargument

Föreliggande talan riktas mot kommissionens beslut som uteslöt projektet "Reseau des périodiques de Bretagne, année 1999" (Tidningsnätverk i Bretagne, år 1999), för vilket sökanden begärde ett bidrag från fonden ERUF för bidragsberättigande utgifter enligt Program mål 5b Bretagne 1994–1999 (Programme Objectif 5b Bretagne 1994–1999).

Sökanden ansökte om denna finansiering inom ramen för ett utvecklingsprogram för landsbygden och kustlandskapen kallat Morgane 2, som genomförts för regionen Bretagne beträffande målet 5b för perioden 1994–1999. Detta program beskriver samtliga verksamheter som kan komma ifråga för en europeisk finansiering, bland annat projekt A 215 som ingår i den prioriterade delen A, vilken syftar till att få igång arbetsmarknaden, och kan komma ifråga för 2, som syftar till att förbättra konkurrensen mellan företag genom att utveckla distansarbete och tillgång till distanstjänster.

Projektet "Tidningsnätverk i Bretagne" innebär att med stöd av ett nätverk av institutioner, en materiell infrastruktur med mjukvara som sköter en databas med tidnings- och forskningsartiklar om Bretagne, med syfte att göra information om regionen tillgänglig via internet, för alla beslutsfattare (valda, företagsledare osv.). Det handlar om ett genomförande som stödjer och förstärker kvaliteten på informationen och på de ekonomiska beslutsfattarnas beslut för att förbättra konkurrensen mellan företagen.

Det var först efter undertecknandet av båda avtalen om bidrag som regionens prefektur meddelade sökanden det ifrågasatta beslutet.

Till stöd för sina yrkanden åberopar sökanden tre grunder. Den första gäller brister i motiveringen, den andra samlar argument som rör åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar och den tredje rör åsidosättande av motiverings-skyldigheten.

Sökanden gör gällande att

- det i motsats till vad svaranden har påstått, har sitt säte i ett bidragsberättigat område, i den mån det saknas villkor för projekt 215, del A beträffande bidragstagarens säte har förutsatts och det berörda området i föreliggande fall omfattar hela område 5b, det vill säga "landsbygd och kustlandskap" i Bretagne. I projekt 215 räknas "organisationer och organ för ekonomisk utveckling" upp separat, vilket visar att de två begreppen inte kan sammanblandas,
- avtalet om bidrag som undertecknades mellan sökanden och prefekturen den 31 december 2001 innehöll precisa försäkringar som gav sökanden grundade förhoppningar vad gäller varaktigheten av projektet ifråga. Dessutom har ett bidrag på 10 976 euro från Europeiska unionen faktiskt betalats till sökanden i mars 2002 enligt Program 5b.
- den tillämpliga gemenskapsrättsliga förordningen hänvisar ingalunda till en möjlighet att upphäva ett bidrag eller begära återbetalning till ERUF.
- det i det omtvistade beslutet det endast på ett bristfälligt vis hänvisas till överväganden från den interministeriella kommissionen för samordning av kontroller, men att det inte innehåller några utförliga och tillräckliga förklaringar till varför kommissionen ansåg att ifrågavarande projekt inte var bidragsberättigat.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 13 december 2004 av Christos Michail

(Mål T-486/04)

(2005/C 57/55)

(Rättegångsspråk: franska)

Christos Michail, Bryssel, har den 13 december 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Haralambos Meidanis.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara dels svarandens beslut av den 20 mars 2004, om ett tyst avslag på ansökan om biträde enligt artikel 24 i tjänsteföreskrifterna, som sökanden ingett den 20 november 2003, dels svarandens beslut av den 13 september 2004, att avslå sökandens klagomål,
- besluta om rättegångskostnaderna i enlighet med gällande rätt.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som är tjänsteman vid kommissionen, ingav den 20 november 2003 en ansökan om biträde enligt artikel 24 i tjänsteföreskrifterna genom att göra gällande att han var utsatt för mobbning från administrationen vid sin institution. Sökanden vill genom sin talan få det tysta avslagsbeslutet på denna ansökan, liksom avslagsbeslutet på klagomålet som ingavs i enlighet med artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna ogiltigförklarat.

Sökanden klandrar svaranden för att inte ha följt upp hans klagomål beträffande de påstådda oegentligheterna på området för granskning och kontroll av samfinansiering från gemenskapen, utan istället, vilket är föremålet för hans klagomål, ha behandlats på ett sätt som syftade till att skrämja honom och äventyra hans karriär. Han åberopar, till stöd för sin talan, artiklarna 12b, 21b, 22c och 24 i tjänsteföreskrifterna, bestämmelserna i budgetförordningen, principen om god ekonomisk förvaltning och skydd av kommissionens finansiella intressen, principen om rättvis och lika behandling av personalen, liksom en uppenbart oriktig bedömning från kommissionens sida.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 15 december 2004 av Falcon Sporting Goods AG

(Mål T-487/04)

(2005/C 57/56)

(Ansökan är avfattad på: franska)

Falcon Sporting Goods AG, Zug (Schweiz), har den 15 december 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av advokaten Jörg Weigell.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som fattats av andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 29 september 2004 (ärende nr R 176/2004-2),
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket BIN LADIN

Varor eller tjänster: Varor och tjänster som omfattas av klasserna 9, 12, 14, 18, 25, 28, 35 och 41 – Ansökan nr 2 223 907

Granskarens beslut: Avslag på registreringsansökan

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder för talan: Åsidosättande av artikel 7.1 f i rådets förordning nr 40/94. Sökanden gör gällande att registrering av det aktuella märket vare sig strider mot allmän ordning eller strider mot allmän moral.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 15 december 2004 av Falcon Sporting Goods AG

(Mål T-488/04)

(2005/C 57/57)

(Ansökan är avfattad på franska)

Falcon Sporting Goods AG, Zug (Schweiz), har den 15 december 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av Jörg Weigell, avocat.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd fattade den 29 september 2004 (ärende R 177/2004-2), och
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

- Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket "BIN LADIN" skrivet med arabiska bokstäver för varor och tjänster som ingår i klasserna 9, 12, 14, 18, 25, 28, 35 och 41 – Ansökan nr 2 224 160
- Granskarens beslut: Avslag på ansökan om registrering
- Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet
- Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 f i förordning (EG) nr 40/94. Sökanden gör gällande att registreringen av det aktuella varumärket varken skulle strida mot allmän ordning eller mot allmän moral

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 22 december 2004 av Wineke Neirinck

(Mål T-494/04)

(2005/C 57/58)

(Rättegångsspråk: franska)

Wineke Neirinck, Bryssel, har den 22 december 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Georges Vandersanden, Laure Levi och Aurore Finchelstein.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslutet som sökanden tog del av under mötet med Enheten OIB.1 (Infrastruktur- och logistikkontoret i Bryssel – Verkställande av fastighetspolitik) den 4 mars 2004, enligt vilken en annan kandidat valdes till tjänsten som jurist inom sektorn för fastighetspolitik inom OIB, till vilken sökanden ansökt,
- ogiltigförklara beslutet av den 9 mars 2004 genom vilket sökanden informerades om att ansökan avslagits,
- ogiltigförklara beslutet av den 27 april 2004 genom vilket sökanden informerades om att hon inte hade klarat det muntliga provet och att en annan person hade nominerats,

- under alla omständigheter förplikta svaranden att utge ersättning för den ideella och ekonomiska skada som sökanden lidit med 30 000 euro, en preliminär summa som beräknats i överensstämmelse med rätt och billighet, *ex aequo et bono*, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden som vid tillfället var tillfälligt anställd vid kommissionen, inom Infrastruktur- och logistikkontoret i Bryssel (OIB), ansökte om tjänsten som jurist inom sektorn för fastighetspolitik på OIB. Sökanden vill med sin talan dels att besluten i vilka hennes ansökan avlogs och en annan person nominerades till den ifrågavarande tjänsten skall ogiltigförklaras, dels få ersättning för hennes påstådda ideella och ekonomiska skada.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden åsidosättande av tjänstens intresse, de allmänna principerna om opartiskhet, objektivitet, icke-diskriminering, insyn och motivering, liksom åsidosättande av handläggningsregler. Sökanden gör gällande att valet av person som nominerades till tjänsten i fråga, gjordes utanför allt slags rättsligt förfarande och utan en föregående jämförelse mellan dennes meriter och sökandens. Mot samma bakgrund gör sökanden gällande att kommissionen gjort sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning har fullgjort sin skyldighet att bistå tjänstemannen samt att den har åsidosatt principen om god förvaltning. Vidare gör sökande gällande åsidosättande av den allmänna principen om likabehandling med hänsyn till det förhållandet att alla extraanställda och tillfälligt anställda på OIB, vars kontrakt gick ut den 1 maj 2004, skulle stanna kvar inom OIB efter detta datum, förutom sökanden.

Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 23 december 2004 av Belfass

(Mål T-495/04)

(2005/C 57/59)

(Rättegångsspråk: franska)

Belfass, Bryssel, har den 23 december 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska unionens råd. Sökanden företräds av advokaten Lucas Vogel.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som fattades av generalsekretariatet vid Europeiska unionens råd att inte anta två anbud som ingetts av sökanden inom ramen för anbudsinfordran UCA 033/04, avseende tilldelning av upphandlingen för städtjänster och tjänster för underhåll av två kontorsfastigheter i Bryssel,
- förplikta svaranden att erlægga skadestånd om 1 481 317,65 euro, jämte ränta beräknad enligt en räntesats på 7 procent per år från det att förevarande talan väcktes, med förbehåll för senare höjning, sänkning eller närmare angivelser,
- förplikta kommissionen att betala rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden i förevarande mål, ett företag specialiserat på kontorsstädning som sedan den 1 januari 1998 sköter städningen av vissa kontor vid rådets generalsekretariat, har bestritt rådets beslut att inte anta två anbud som sökanden ingett inom ramen för en upphandling om ingåendet av ett kontrakt om städning och diverse tjänster i byggnaderna "Woluwé Heights" (den första delen) respektive "Frère Orban" (den andra delen).

Till stöd för sina yrkanden har sökanden gjort gällande följande:

- Det föreligger i förevarande fall ett uppenbart bedömningsfel, eftersom svaranden som stöd för att inte anta det anbud som hänför sig till den första delen har gjort gällande att den genomsnittliga timtaxan enligt nämnda anbud är lägre än den minimilön som den 1 juli 2004 föreskrivits av Union générale belge du nettoyage för kategori 1A, medan en närmare analys av sifferuppgifterna i sökandens anbud visar att den genomsnittliga timtaxa som framgår av anbudet är högre än det minimibelopp som fastställts av Union générale belge du nettoyage.
- Principerna om god förvaltning och icke-diskriminering har åsidosatts, och det har begåtts ett uppenbart bedömningsfel i förevarande fall, eftersom anbudet som avsåg den andra delen avslagits utan vidare undersökning, enbart av det skälet att det totala antalet arbetstimmar som föreskrivs i nämnda anbud var mer än 12,5 procent lägre än det genomsnittliga antalet timmar som följer av övriga anbud som inkommit i den ifrågasatta upphandlingen. Genom detta kriterium gynnades genom det ifrågasatta beslutet de dyraste anbuden som avsåg fakturering av ett högre antal timmar, utan objektivt ändamål.

Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 23 december 2004 av Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co., Ltd

(Mål T-498/04)

(2005/C 57/60)

(Rättegångsspråk: engelska)

Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co., Ltd, Jiande City (Folkrepubliken Kina) har den 23 december 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska unionens råd. Sökanden företräds av advokaten D. Horowitz med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara artikel 1 i den ifrågasatta förordningen i den del den berör sökanden,
- förplikta rådet att ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Sökanden har yrkat att rådets förordning (EG) nr 1683/2004 av den 24 september 2004 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av glyfosat med ursprung i Folkrepubliken Kina (*) skall ogiltigförklaras i den del som den berör sökanden. Sökanden har gjort gällande att gemenskapsinstitutionerna inte tillämpade marknadsekonomitestet.

Till stöd för sin talan har sökanden gjort gällande en uppenbart oriktig bedömning vid tillämpningen av artikel 2.7 i förordning nr 384/96 (?), i ändrad lydelse.

Sökanden har gjort gällande att rådet i den ifrågasatta förordningen inte angav att det förekommit en väsentlig statlig inblandning i sökandens affärsbeslut. Enligt sökanden tillämpade rådet dessutom inte rätt tröskelvärden för att bedöma huruvida de villkor som anges i artikel 2.7 c var uppfyllda. Sökanden har bestridit att den påstådda rätt som staten har att ingripa i företagets affärsbeslut, utan att en fråga rörande denna påstådda rätt uppkommit eller att denna rätt utövats, var en omständighet mot bakgrund av vilken man kunde dra slutsatsen att det första villkoret i artikel 2.7 c inte var uppfyllt. Sökanden har vidare gjort gällande att den bevisning som ingivits tydligt visar att sökandens beslut beträffande priser, kostnader och ingångsdata anpassades i förhållande till signaler från marknaden vad gäller tillgång och efterfrågan och att det inte förelåg någon inblandning i detta avseende.

Sökanden har för det andra gjort gällande att punkt 6 i bilaga II i WTO:s antidumpningsavtal samt artikel 18.4 i förordning nr 384/96 inte har följts. Vidare anser sökanden att skyldigheten att skydda sökandens lagliga rättigheter inte har iakttagits. Sökanden har gjort gällande att dess lagliga och processuella rättigheter åsidosattes genom att den inte informerades om skälen till att dess bevisning inte godtog, genom att den inte gavs tillfälle att komplettera med ytterligare uppgifter och genom att det inte lämnades någon motivering till varför sökandens uppgifter inte godtog.

Slutligen har sökanden gjort gällande att dess berättigade förväntningar har åsidosatts genom att gemenskapsinstitutionerna inte snabbt bekräftade sökandens påstående om marknadsekonomiställning.

(¹) EUT L 303, s. 1

(²) Rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 56, 1996, s. 1).

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 23 december 2004 av Hammarplast AB

(Mål T-499/04)

(2005/C 57/61)

(Ansökan är avfattad på engelska)

Hammarplast AB, Tingsryd (Sverige), har den 23 december 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av advokaten R. Almaraz Palmero.

Även Steninge Slott AB, Märsta (Sverige), var part i förfarandet vid överklagandenämnden.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- 1) ogiltigförklara det beslut som fattats av andra överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 25 oktober 2004 (ärende R 394/2003-2),
- 2) förplikta harmoniseringsbyrån att vägra registrera STENINGE SLOTT som gemenskapsvarumärke för de varor i klass 21 för vilka registrering har godtagits, och
- 3) förplikta harmoniseringsbyrån och Steninge Slott AB att ersätta rättegångskostnaderna vid förstainstansrätten, inklu-

sive kostnaderna för förfarandet vid andra överklagandenämnden.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Steninge Slott AB

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket STENINGE SLOTT för varor som omfattas av klass 21 (designprodukter av glas etcetera)

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Det nationella varumärket STENINGE KERAMIK för varor som omfattas av samma klass

Invändningsenhetens beslut: Avslag på registreringsansökan

Överklagandenämndens beslut: Bifall på överklagandet

Grunder för talan: Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 40/94 (¹)

(¹) Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 24 december 2004 av Stéphane Lopparelli

(Mål T-502/04)

(2005/C 57/62)

(Rättegångsspråk: franska)

Stéphane Lopparelli, Bryssel (Belgien) har den 24 december 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis och Etienne Marchal, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslutet om tilldelning av prioritetspoäng till sökanden för befordringsomgången 2003 samt beslutet att inte uppta sökandens namn på förteckningen över tjänstemän som befordrats till lönegrad A 5 under samma omgång, samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden åberopar till stöd för sin talan i första hand ett åsidosättande av artiklarna 5, 7, 26, 43 och 45 i tjänsteföreskrifterna, samt ett åsidosättande av principen om att lönegraden skall motsvara de utförda tjänsteuppgifterna, och av principen om befordran. I andra hand åberopar sökanden det faktum att det inte företagits någon rättvis jämförande bedömning av meriterna för samtliga tjänstemän inom en och samma lönegrad, vilket utgör ett åsidosättande av artiklarna 5, 7, 43 och 45 i tjänsteföreskrifterna och principen om befordran.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 27 december 2004 av José Pedro Pessoa e Costa

(Mål T-503/04)

(2005/C 57/63)

(Rättegångsspråk: franska)

José Pedro Pessoa e Costa, Bryssel (Belgien), har den 27 december 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis och Etienne Marchal, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 9 oktober 2003 att inte bevilja sökanden överflyttning till Europeiska centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk (ECNN), och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som är tjänsteman vid kommissionen, ansökte om överflyttning till Europeiska centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk (ECNN). När denna ansökan avlogs väckte sökanden talan vid förstainstansrätten, ⁽¹⁾ vilket resulterade i att den ifrågasatta rättsakten ogiltigförklarades. ⁽²⁾ Efter

denna ogiltigförklaring tog kommissionen på nytt upp sökandens ansökan och avtog den återigen, genom det i detta mål ifrågasatta beslutet.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden åsidosättande av artikel 233 EG, åsidosättande av proportionalitetsprincipen och av motiveringskyldigheten samt felaktig rättstillämpning. Sökanden gör gällande att det ifrågasatta beslutet endast innebär en upprepning av de argument som hade åberopats i det första avslagsbeslutet, vilket ogiltigförklarades av förstainstansrätten, utan att det gav någon förklaring som gör det möjligt att avgöra om sökandens ansökan avtog på grundval av en utvärdering av de olika förekommande intressena, såsom förstainstansrätten krävde i sin dom. Kommissionen har dessutom felaktigt ansett att överflyttningen av sökanden skulle leda till att ett disciplinärt förfarande beträffande sökanden skulle komma att avslutas. Slutligen hävdar sökanden att det ifrågasatta beslutet är rättstridigt, eftersom kommissionen har tagit över det utrymme för skönmässig bedömning som tillkommer urvalskommittén vid ECNN genom att i sin svarsskrift rörande sökandens klagomål hävda att det inte är uteslutet att ECNN:s urvalsförfarande skulle ha fått ett annat utfall om urvalskommittén hade informerats om anklagelserna mot sökanden.

⁽¹⁾ Mål T-166/02 (EGT C 180, 27.7.2002, s. 32).

⁽²⁾ Förstainstansrättens dom av den 13 mars 2003 i mål T-166/02, José Pedro Pessoa e Costa mot Europeiska gemenskapernas kommission (EGT C 124, s. 20).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 29 december 2004 av S.p.a. Navigazione Libera del Golfo

(Mål T-504/04)

(2005/C 57/64)

(Rättegångsspråk: italienska)

S.p.a. Navigazione Libera del Golfo (N.L.G.), Neapel, har den 29 december 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission, angående ogiltigförklaring av det beslut som antogs den 16 mars 2004, ⁽¹⁾ med stöd av artiklarna 88.2 första stycket och 86.2 EG, om godkännande av den stödordning som Italien genomfört till förmån för det offentliga rederiet Caremar (Gruppo Tirrenia). Sökanden företräds av advokaten S. Ravenna.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- 1) ogiltigförklara artikel 3.1 i beslutet, till den del det stöd som Caremar beviljats för att utföra tjänster avseende passagerartransport med båt på linjen Neapel Beverello–Capri godkändes från och med den 1 januari 1992, och förplikta rederiet att återbetala det olagliga stöd som uppburits sedan den 6 augusti 1989,
- 2) ogiltigförklara artikel 3.2 a i beslutet, till den del stödet för reguljära tjänster avseende ”snabba passagerartransporter” på linjen Neapel Beverello–Capri drogs in från och med den 1 september 2004 i stället för från och med den 6 augusti 1989, och samtidigt förplikta Caremar att återbetala det olagliga stöd som rederiet uppburit sedan sistnämnda datum,
- 3) förordna om verkställighet av skyldigheten att minska Caremars kapacitet för passagerartransport med ”snabba” transportmedel, sedan berörda tjänster dragits in från och med den 1 januari 2005,
- 4) *i andra hand, för det fall förstainstansrätten inte ogiltigförklarar artikel 3.1 på det sätt som angetts i punkt 1,*
 - a) förplikta Caremar att återbetala det olagliga stöd som rederiet uppburit under en period av 29 månader mellan den 6 augusti 1989 och den 1 januari 1992, det datum då godkännandet trädde i kraft,
 - b) ogiltigförklara föreskriften i stycke 2 d, till den del det inte föreskrivs någon skyldighet att offentliggöra uppgifter om de kostnader och merkostnader som de allmännyttiga tjänster som Caremar anförtrots har gett upphov till samt uppgifter om storleken på det stöd som årligen utbetalats,
 - c) ogiltigförklara artikel 5, till den del det inte föreskrivs någon skyldighet att förhandsanmäla det stöd som hänger samman med de prisändringar som Caremar har tillämpat, inbegripet koncernens rabatter, och
- 5) förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandebolaget har, till följd av ett beslut av regionen Kampanien av den 14 december 2001, getts i uppdrag att tillhandahålla vissa bestämda allmännyttiga tjänster utan att erhålla någon ersättning. Bolaget ifrågasätter kommissionens beslut av den 16 mars 2004 om det statliga stöd som Italien har genomfört till förmån för rederierna Adriatica, Caremar, Siremar, Saremar och Toremar (Gruppo Tirrenia) (beslutet har inte publicerats i EUT), särskilt vad gäller bestämmelserna rörande linjen Neapel Molo Beverello – Capri i artikel 3.1 och 3.2 a i det omtvistade beslutet.

Genom dessa bestämmelser

- godkändes det stöd som Caremar beviljats för att utföra tjänster avseende passagerartransport med båt på linjen Neapel Beverello – Capri från och med den 1 januari 1992, och
- drogs stödet in för de reguljära tjänsterna avseende ”snabb passagerartransport” på linjen Neapel Beverello – Capri, men först från och med den 1 december 2004.

Enligt sökanden är beslutet att godkänna det stöd som var avsett att täcka merkostnaderna för de allmännyttiga tjänster som anförts trots det offentliga företaget Caremar rättsstridigt, eftersom de villkor som föreskrivs i regelverken inte är uppfyllda i förevarande fall. I det avseendet gör sökanden gällande att artikel 86.2 EG och rådets förordning (EEG) nr 3577/1992 av den 7 december 1992 har åsidosatts, liksom skyldigheten att motivera rättsakter på ett tillräckligt och konsekvent sätt.

Sökanden gör i sak gällande följande:

- På linjen Neapel–Capri har det alltid förekommit konkurrens mellan 2 privata rederier (N.L.G. och S.N.A.V.), vilka utför tjänster som är helt jämförbara, för att inte säga identiska, under hela året. Eftersom marknadskrafterna verkar på denna linje var det överhuvudtaget inte nödvändigt att ge Caremar i uppdrag att tillhandahålla allmännyttiga tjänster.
- Oaktat detta blev även de tjänster som tillhandahålls av de två privata företagen föremål för ett offentlighetsligt avtal som upprättades av regionen Kampanien, i syfte att fastställa bestämda allmännyttiga tjänster i fråga om tidtabeller, priser, turtäthet, kontinuitet, typ av fartygsflotta och tjänstens kvalitet, vilka motsvarar eller är identiska med de allmännyttiga tjänster som Caremar har anförts trots.
- Vid fullgörandet av dessa tjänster har Caremar ådragit sig stora rörelseförluster, vilka sedan år 1974 har kompenserats genom betydande stöd som kallas ”årliga subventioner för att återställa den ekonomiska balansen” (de privata företagen kan inte erhålla några subventioner enligt uttryckligt beslut av regionen Kampanien).
- Eftersom kostnaden för den allmännyttiga tjänst som anförts trots Caremar inte fastställs på grundval av ett anbudsförfarande som är offentligt, borde kommissionen, för att bedöma huruvida de subventioner som utbetalades till det offentliga företaget var skäliga, ha gjort en analys av merkostnaderna genom att hänvisa till och beakta driftskostnaderna för ett medelstort företag som tillhandahåller motsvarande tjänster (till exempel de kostnader som burits av de konkurrerande privata företagen på samma linje Neapel–Capri).

Slutligen gör sökanden även gällande att kommissionen gjort sig skyldig till maktmissbruk, på grund av att kommissionen i det omtvistade beslutet fastställde kriterier för att dela in marknaden i underavdelningar, varigenom det på grundval av tidsåtgången gjordes åtskillnad på tjänster som tillhandahålls med fartyg och de tjänster som tillhandahålls med höghastighetsfartyg, vilket ledde till att kommissionen godkände en ordning med driftsstöd till förmån för de transporttjänster som Caremar utför med fartyg. Denna stödordning skulle i annat fall aldrig ha ansetts vara förenlig med den gemensamma marknaden, med hänsyn till den konkurrens som förekommer från de privata företag som under helt jämförbara villkor bedriver verksamhet såvitt avser tjänster för passagerartransport.

(¹) Beslutet har ännu inte publicerats i EUT.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 4 januari 2005 av Guido Strack

(Mål T-4/05)

(2005/C 57/65)

(Rättegångsspråk: tyska)

Guido Strack, Wasserliesch (Tyskland) har den 4 januari 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten R. Schmitt.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslutet av den 5 februari 2004 angående nedläggningen av OLAF-undersökningen OF/2002/0356 och den Final Case Report (Az.:NT/sr D(2003)-AC-19723-01687 05.02.2004) som låg till grund för detta.
- förplikta svaranden att återuppta denna undersökning och upprätta en ny Final Case Report samt ersätta rättegångskostnader och övriga kostnader.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som är tjänsteman vid kommissionen, informerade generaldirektören för Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) om att han med anledning av hans tjänst vid Publikationsbyrån hade fått kännedom om omständigheter som gav anledning att anta att det förelåg svåra missförhållanden. Den undersökning som OLAF inledde avslutades genom det ifrågasatta beslutet.

Sökanden har vidare gjort gällande att talan kan upptas till prövning, eftersom det ifrågasatta beslutet har rättsverkningar även för honom till följd av att han får rättslig ställning som anmälare av interna missförhållanden (på engelska "Whistle-blower").

Till stöd för talan har sökanden gjort gällande att OLAF inte gjort en tillräckligt omfattande undersökning av de angivna omständigheterna och har fattat ett godtyckligt beslut.

Talan mot företaget "Parthenon A.E." väckt den 11 januari 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-7/05)

(2005/C 57/66)

(Rättegångsspråk: grekiska)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 11 januari 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot bolaget "Parthenon – Anonymos Etairia Oikodomikon – Touristikon – Biomichanikon – Emporikon kai exagogikon ergasion". Sökanden företräds av juridiske rådgivaren Dimitrios Triantafyllos, biträdd av advokaten Nicolaos Korogiannakis.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- 1) förplikta svarande att betala ett belopp på EUR 325 452,80, varav EUR 259 800 utgör kapitalbelopp och EUR 65 652,80 dröjsmålsränta fram till den 10 januari 2005,
- 2) förplikta svaranden att därutöver betala EUR 71,18 i ränta per dag till dess full betalning sker, och
- 3) förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Europeiska gemenskapen, företrädd av kommissionen, ingick såsom koordinatör och deltagare i ett joint venture ett avtal med svaranden. Avtalet var ett led i genomförandet av programmet "forskning, teknisk utveckling och demonstration för jordbruk och fiske". Avtalet gällde särskilt genomförande av ett projekt med titeln "utvecklande av en ny metod för tvättning och skalning av frukt", som skulle genomföras inom 24 månader från den 1 september 1998. Genom avtalet åtog sig kommissionen att bidra finansiellt till projektet med en del motsvarande 50 procent av de bidragsberättigade kostnaderna, upp till ECU 433 000.

Eftersom arbetet inte hade slutförts vid det fastsatta datumet (31/08/2000) och svaranden inte lagt fram någon vetenskaplig rapport eller kostnadsberäkning, såsom avtalats, sade kommissionen upp avtalet med verkan från den 24 februari 2001. Genom efterföljande skriftväxling mellan svaranden och kommissionen har det enligt kommissionen inte framkommit några nya uppgifter som kunnat föranleda ändring av dess beslut.

Genom förevarande talan yrkar kommissionen återbetalning av det belopp på EUR 259 800 som kommissionen betalat till svaranden som förskott på dess finansiella deltagande i projektet, jämte ränta på beloppet i enlighet med gällande grekiska bestämmelser som är tillämpliga enligt avtalet.

Granskarens beslut: Avslag på ansökan

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Åberopad grund: Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94

Avskrivning av mål T-313/01 ⁽¹⁾

(2005/C 57/68)

(Rättegångsspråk: grekiska)

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 18 januari 2005 av Win De Waele

(Mål T-15/05)

(2005/C 57/67)

(Rättegångsspråk: nederländska)

Win De Waele, Brygge (Belgien), har den 18 januari 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån). Sökanden företräds av Paul Maeyaert och Samuel Granata.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ändra och delvis ogiltigförklara det ifrågasatta beslutet av första överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån av den 16 november 2004 (ärende R 820/2004-1), nämligen till den del det avser varorna "tarmar för charkuteri" i klass 18, åtminstone till den del som det avser varorna "tarmar för charkuteri avsedda för yrkesmässiga användare".

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke:

Tredimensionellt varumärke i form av en avlång form med räfflor som svänger åt vänster och höger, vilket leder till geometriska rutformade mönster, för varor i klasserna 18, 29 och 30 – Ansökan nr 3 050 531

Genom beslut av den 25 november 2004 har ordföranden på fjärde avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-313/01, R mot Europeiska gemenskapernas kommission.

⁽¹⁾ EUT C 44, 16.2.2002.

Avskrivning av mål T-386/03 ⁽¹⁾

(2005/C 57/69)

(Rättegångsspråk: tyska)

Genom beslut av den 15 december 2004 har ordföranden på första avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-386/03, Deutsche Telekom mot harmoniseringsbyrån (OHMI).

⁽¹⁾ EUT C 35, 7.2.2004.

Avskrivning av mål T-103/04 ⁽¹⁾

(2005/C 57/70)

(Rättegångsspråk: franska)

Genom beslut av den 23 november 2004 har ordföranden på fjärde avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-103/04, Peter Ritzmann mot Europeiska gemenskapernas kommission.

⁽¹⁾ EUT C 106, 30.4.2004.

Avskrivning av mål T-324/04 R

(2005/C 57/71)

(Rättegångsspråk: franska)

Genom beslut av den 15 december 2004 har ordföranden på avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-324/04 R, mot Europeiska gemenskapernas kommission.

III

(Upplysningar)

(2005/C 57/72)

Domstolens senaste offentliggörande i Europeiska unionens officiella tidning

EUT C 45, 19.2.2005

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 31, 5.2.2005

EUT C 19, 22.1.2005

EUT C 6, 8.1.2005

EUT C 314, 18.12.2004

EUT C 300, 4.12.2004

EUT C 273, 6.11.2004

Dessa texter är tillgängliga på:
EUR-Lex:<http://europa.eu.int/eur-lex>
CELEX:<http://europa.eu.int/celex>
